

Arrest

nr. 321 007 van 31 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DECROOCK
 Gistelse Steenweg 145/glv-C1
 8200 SINT-ANDRIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat M. DECROOCK verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) in Carabobo in de staat Valencia. U bent sedert 21 oktober 2022 wettelijk getrouwd met Y.(...)(CGVS: (...)). Jullie hebben twee zonen samen genaamd Y.(...) (nationaal nummer: (...)) en E.(...) (nationaal nummer: (...)). In 2005 behaalde u een diploma petroleumtechnologie aan de universiteit van Carabobo. In 2008 kochten u en uw vrouw een huis in de wijk Buenaventura in de gemeente Los Guayos, in de staat Carabobo.

Vanaf 2012 was u actief in de partij Nuevo Vision Para Mi Pais (NVIPA). U steunde daar gedurende een jaar uw priester, genaamd R.(...) C.(...), die zich kandidaat had gesteld om gouverneur te worden van Carabobo. Tot 2015 werkte u voor een privékartonbedrijf. U werd hier ontslagen en ging aan de slag als chauffeur bij het openbaar vervoer. Hierna werkte u ook even als taxichauffeur. In juni 2018 werd er in samenspraak met uw vrouw beslist dat u tijdelijk naar Peru zou verhuizen om op die manier te kunnen voorzien in jullie levensonderhoud. Jullie economische situatie was toen erg penibel. U keerde in september 2020 terug naar Venezuela. Hierna was u lange tijd werkloos. U vond uiteindelijk werk als bewaker in het gebouw waar u woonde. In mei 2021 beslisten jullie jullie huis te verkopen omwille van de slechte economische situatie en de problemen die uw vrouw kreeg omwille van haar deelname als leerkracht aan protestacties. Jullie konden hierna terecht bij uw schoon(half)broer W.(...) en bleven hier tot jullie vertrek.

In juli 2022 verlieten uw broers Venezuela nadat C.(...) M.(...) geraakt werd door een kogel na een protestactie in 2019. Ze verblijven momenteel in de Verenigde Staten.

Op 2 november 2022 verliet u samen met uw echtgenote en zonen Venezuela. U deed dit op legale wijze via de luchthaven van Caracas. U vloog via Spanje naar België, dat u de volgende dag bereikte. Op 7 november 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Uw zus M.(...) (CGVS: (...)), haar echtgenoot L.(...)(CGVS: (...)) en hun twee kinderen verlieten Venezuela in december 2022, bereikten België kort hierna en dienden een verzoek om internationale bescherming in. Dit werd geweigerd op 21 juni 2024.

Op 27 november 2023 kwam er een arrestatiebevel toe bij W.(...) gericht aan uw echtgenote. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden omwille van de problemen van uw vrouw en vreest u dat de autoriteiten gaan ontdekken dat u de schoonbroer bent van L.(...) (CGVS: (...)), de voormalige bewaker van uw priester. Verder vreest u voor uw kinderen dat ze zonder vader zullen moeten opgroeien.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart en paspoort, de identiteitskaart en het paspoort van uw echtgenote en uw kinderen, de geboorteakte van uw kinderen, uw huwelijksakte, uw diploma, het diploma van uw echtgenote, uw werkcontract, het werkcontract van uw echtgenote, documenten rond uw verblijf in Peru, informatie omtrent jullie vlucht naar België, het arrestatiebevel op naam van uw echtgenote, een aanbevelingsbrief van jullie priester R.(...) C.(...), foto's van u en uw echtgenote tijdens kerkelijke activiteiten, foto's van de impact van de economische situatie op uw echtgenote en uw kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Zo maakt u ten eerste niet aannemelijk dat u een vrees bij terugkeer koestert omwille van uw sympathie voor de politieke partij Nueva Visión Para Mi Pais (NVIPA). Hierover verklaarde u dat uw lokale priester, R.(...) C.(...), zich in 2012 kandidaat had gesteld voor de gouverneursverkiezingen. U steunde hem daarin (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO), p. 6). Gedurende dat jaar hebt u aan twee activiteiten deelgenomen in het kader van zijn campagne (NPO, p.8). U hielp bijvoorbeeld door soep uit te delen en ging op Evangelische missies om te praten over Jezus Christus (NPO, p.7). Ook hebt u zich opgegeven als bijzitter voor de verkiezingen (ibid.). Na de verkiezingen hield u zich op de achtergrond omdat u problemen wilde vermijden (ibid.). Gevraagd of u dan ooit problemen hebt ervaren, zei u geen rechtstreekse problemen te hebben gehad. Wanneer u dan gevraagd werd wat u hiermee bedoelt, vertelde u te hebben gezien wat uw priester en zijn opvolger moesten verduren (ibid.). Gevraagd om te bevestigen dat u zelf nooit persoonlijke problemen hebt gehad omwille van uw sympathie voor de partij, zei u dat dit inderdaad het geval was (ibid.). Er dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk maakt een vrees bij terugkeer te

koesteren omwille van uw sympathie voor de partij NVIPA. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u een zeer beperkte rol hebt gespeeld in de gouverneursverkiezingen, u was zelfs geen lid van de partij (ibid.). Ook hebt u nooit problemen gekend in de tien jaar na uw deelname aan twee activiteiten.

Verder verklaarde u een vrees te koesteren omwille van uw schoonbroer en zijn rol als bewaker van priester R.(...) C.(...) bij de gouverneursverkiezingen in 2012 (NPO, p.8). Hierover dient opgemerkt dat uit de beslissing van uw schoonbroer blijkt dat het CGVS geen geloof hecht aan zijn rol als bodyguard en chauffeur van R.(...) C.(...). Logischerwijs maakte hij evenmin aannemelijk hierdoor problemen te hebben gekend (zie blauwe map, beslissing L.(...)). Dat u hierdoor wel een vrees bij terug zou koesteren kan dan ook niet worden aangenomen.

Betreffende de rest van uw asielrelaas dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en uw verzoek om internationale bescherming steunen op de motieven die door uw partner Y.(...) (CGVS: (...)) werden aangehaald. Inzake haar verzoek om internationale bescherming werd een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich dan ook op. De beslissing van uw partner, Y.(...), luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste moet er op gewezen worden dat u niet aannemelijk maakt een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw betrokkenheid bij de politieke partij NVIPA. Zo heeft u op de DVZ met geen woord gerept over die partij toen u gevraagd werd naar de feiten die u uw land hebben doen verlaten (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 5). Ook toen u gevraagd werd of u actief was bij een organisatie of partij en welke vrees u hierdoor koesterde bij terugkeer, antwoordde u ontkennend (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 3). Uw echtgenoot vermeldde op de DVZ dan weer wel dat jullie de partij NVIPA steunden, maar hij vertelde tegelijkertijd dat jullie zelf nooit deelnamen aan de door hun georganiseerde protesten tegen de overheid (vragenlijst CGVS V.(...) , punt 3).

Op het CGVS vermeldt u wel uw steun aan NVIPA, maar bent u dan weer inconsistent en vaag over uw deelname aan protestmarsen. Zo is het opvallend dat u initieel verklaarde vanaf 2012 deel te hebben genomen aan **een paar** marsen georganiseerd door NVIPA (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO), p.8). U herhaalde dit nog eens door te zeggen dat hoewel u niet verbonden was aan de partij NVIPA u **hier en daar** eens aan een mars hebt deelgenomen (NPO, p.9). Wanneer u dan wat later gevraagd werd aan hoeveel marsen u precies hebt meegedaan, antwoordde u aan één mars voor de politieke partij te hebben deelgenomen en legde u uit dat u tijdens een activiteit in november 2012 meehielp aan de politieke campagne van uw lokale priester (NPO, p.9). Dat u initieel liet uitschijnen aan meerdere marsen georganiseerd door NVIPA te hebben deelgenomen, om dan later te verklaren dat het maar om één activiteit ging doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Ook dient benadrukt dat uw echtgenoot op de DVZ stellig verklaarde dat jullie **nooit** aan protestmarsen van de NVIPA hebben deelgenomen.

Verder verklaarde u zelf niet rechtsreeks te zijn verbonden aan de partij en ook geen politieke activist te zijn. U steunde deze partij louter om uw lokale priester een hart onder de riem te steken (NPO, p.9). Het is dan ook opvallend dat u “ja natuurlijk” antwoordde op de vraag of u een vrees bij terugkeer koestert omwille van uw sympathie voor die partij (NPO, p.8). Wanneer hier dan op in werd gegaan veranderde u steeds van onderwerp en verwees u telkens naar uw deelname aan protesten voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten (NPO, p.8). Wanneer u geconfronteerd werd met bovenstaande vaststellingen, verwees u naar het feit dat uw priester vervolgd is geweest omwille van zijn deelname aan de gouverneursverkiezingen in 2012 en begon u opnieuw over het arrestatiebevel en uw job als leerkracht (NPO, p.9-10). Er dient op gewezen te worden dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt omtrent uw vrees bij terugkeer omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA. Dit belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd. Bovendien dateren de feiten van 2012 en hebt u hierna nooit enige problemen gekend. U maakt dus niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA.

Verder hebt u weinig overtuigende verklaringen afgelegd omtrent uw deelname aan protesten voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten. Zo dient ten eerste opgemerkt dat noch u noch uw echtgenoot op de DVZ enige melding hebben gemaakt van uw deelname aan deze marsen (vragenlijst CGVS Y.(...) en vragenlijst CGVS V.(...)). Uw deelname aan deze marsen lag nochtans aan de basis van uw problemen en vormt ook de kern van uw toekomstgerichte vrees bij terugkeer naar Venezuela. Dat zowel u als uw

echtgenoot op de DVZ geen melding hebben gemaakt van een kernelement van uw vluchtrelaas doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Op het CGVS bent u dan weer inconsistent over uw deelname aan die marsen. Zo verklaarde u in september 2019, november 2019 en januari 2020 te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor het onderwijs (NPO, p.9). Wanneer hier verdere vragen over werden gesteld, zei u dat er altijd pers aanwezig was en dat er **eenmalig** bij de **derde mars van januari 2020** politie-eenheden van de overheidsgroep 'de colectivos' aanwezig waren (NPO, p.10). Wat later in het interview zei u plots dat de colectivos aanwezig waren op de tweede en de derde mars (NPO, p.16). Hiermee geconfronteerd, legde u uit waarom er op de tweede en derde mars colectivos aanwezig waren (NPO, p. 17), maar gaf u geen uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent de aanwezigheid van veiligheidsdiensten op de protesten doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Ook is het opmerkelijk dat u geen enkele foto kan voorleggen van uw aanwezigheid op die protestmarsen en legt u hierover inconsistente en vage verklaringen af. Zo zei u dat u geen foto's hebt van die marsen omdat u bang was dat die u in de problemen zouden brengen (NPO, p.8). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u niet bepaald een geheim maakte van uw deelname aan die protesten. Zo ging u met dertien collega's en nog enkele vertegenwoordigers van uw school naar de eerste mars (NPO, p.16). Ook wist het schoolbestuur en de coördinator van jullie deelname en werden jullie hier allemaal op aangesproken (ibid.). Verder is het opvallend dat u initieel verklaarde dat er **geen** foto's van u werden genomen, alsook dat er niets gepubliceerd werd aangezien de leerkrachten een bedreiging hadden gekregen dat jullie aanwezigheid op een mars zou leiden tot salarisverlies (NPO, p. 9), maar dat u erna verklaart dat er **veel mensen** waren die foto's namen en u ze zou doorsturen mocht u er aan kunnen komen (NPO, p.18). Er dient nog opgemerkt dat het CGVS tot op heden geen foto's van u op de protestmarsen heeft ontvangen.

Er dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakt te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten tussen 2019 en 2020.

Daarenboven kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die voortvloeiden uit uw aanwezigheid op die drie protestmarsen. Uw verklaringen hierover bleken weinig overtuigend. Gevraagd wat de reactie van de school was nadat ze te weten kwamen dat u had meegedaan aan die eerste protestmars, antwoordde u dat de coördinator zei dat als u zou blijven meedoen, ze uw salaris zou opschorten, alsook een nota zou doorgeven aan de overheid waarin zou staan dat u radicaal bent en een landverraadster (NPO, p.16). Gevraagd of de coördinator dat tegen alle deelnemers had gezegd, zei u dat ze het specifiek tegen u zei en erna ook tegen iedereen. U voegde nog toe dat ze een lijst had van leerkrachten waarvan het salaris reeds opgeschort was (ibid.). Gevraagd of u op die lijst stond, antwoordde u "gelukkig niet" en lichtte u toe dat dit kwam omdat u nooit foto's liet nemen van u op zo'n marsen (ibid.). Het is opmerkelijk dat u dit zegt aangezien uit uw verklaringen blijkt dat de coördinator volledig op de hoogte was van uw deelname aan de protesten. Dat zij u dus niet op die lijst zette omdat er geen foto's van u op die mars bestonden is weinig overtuigend.

Bovendien is het opvallend dat u ook na uw tweede en derde deelname aan een protestmars – waarmee u rechtstreeks inging tegen het advies van de coördinator – niet op die lijst bent gezet. Gevraagd of u na de tweede mars problemen kreeg, zei u dat de sfeer met de coördinator zodanig vijandelijk werd opdat het niet meer houdbaar was en ze continu aktes tegen jullie opstelde (NPO, p.17). Gevraagd of u op de lijst werd gezet, zei u van niet. U voegde toe dat u later werd gezien als opposant tegen de overheid en dat u denkt dat zij daar iets mee te maken had omdat ze een lijst bijhield met wie er allemaal naar de marsen ging (ibid.). Het is zeer opvallend dat u zelfs na meermaals protesteren nooit bent toegevoegd aan de lijst met leerkrachten die deelnamen aan marsen en hierdoor loonverlies moesten slikken, hoewel de coördinator klaarblijkelijk op de hoogte was van uw herhaaldelijke deelnames én zij na uw eerste deelname expliciet had bedreigd u op die lijst te zetten mocht u marsen blijven bijwonen. Verder dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u ernstige, persoonlijke problemen kreeg na uw deelname aan de drie marsen. Hiermee geconfronteerd, zei u dat er collegaleerkrachten een klacht hadden ingediend tegen de coördinator en ze hierdoor in februari of maart 2020 van kantoor is veranderd (NPO, p.18). Deze uitleg verklaart echter niet waarom u tussen uw eerste deelname in september 2019 en het vertrek van de coördinator, zo'n vijf à zes maanden later, niet op de lijst werd gezet of andere ernstige gevolgen ondervond. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Er dient ook hier toegevoegd dat noch u noch uw echtgenoot op de DVZ enige melding hebben gemaakt van een coördinator op uw school die u en uw collega's viseerde en bedreigde ten gevolge van jullie deelname aan deze marsen (vragenlijst CGVS Y.(...) en vragenlijst CGVS V.(...)). Jullie verklaringen op de DVZ leggen vooral de nadruk op de dwang die u voelde om na covid voor een laag loon opnieuw fysiek les te geven (vragenlijst CGVS V.(...)) en de wil die u had om uw job als leerkracht op te zeggen omwille van het karig

loon en jullie intentie om naar Europa te migreren voor een beter leven (vragenlijst CGVS Y.(...)). Het is zeer opvallend hoe sterk de essentie van jullie verklaringen op de DVZ afwijkt van die van jullie vluchtrelaas op het CGVS.

Voorts waren uw verklaringen omtrent uw lotgenoten zeer vaag en weinig overtuigend, en maakt u geen individuele vrees in uw hoofde aannemelijk. Zo verklaarde u dat u weet heeft van leerkrachten die werden gearresteerd of die verdwenen omwille van hun deelname aan protestacties (NPO, p.10). U preciseert wel meteen dat het ging om **nationale** marsen begin 2023 waarvoor nationaal werd opgeroepen om deel te nemen, terwijl u zelf enkel deelnam aan drie **lokale** marsen georganiseerd door lokale groeperingen in 2019-2020, waarmee u een belangrijk onderscheid aanhaalt tussen beide situaties. Later zei u ook nog dat u wist dat u een arrestatiebevel zou ontvangen, omdat het ook al was gebeurd met collega's (NPO, p.14). Op het einde van het interview gevraagd naar vergelijkbare situaties, antwoordde u dat het niet bij uw eigen collega's is gebeurd, maar dat u wel leerkrachten van andere scholen kent (NPO, p.20). Gevraagd om hun namen en wat meer uitleg, moet u het antwoord schuldig blijven en zei u dat u zulke dingen voornamelijk op sociale media hebt gezien en dat u geen mensen rechtsreeks kent (ibid.). De vaststelling dat u geen enkel concreet en gedetailleerd voorbeeld kan geven van een collegaleerkracht die in een gelijkaardige situatie als die van u een arrestatiebevel ontving van de autoriteiten – hoewel u dus met dertien collega's en een paar vertegenwoordigers van uw school ging protesteren én er per school zo'n 20 à 25 mensen aanwezig waren (NPO, p. 16) – zorgt ervoor dat u in uw hoofde geen concrete, persoonlijke vrees aannemelijk maakt.

Daarenboven was u zeer inconsistent over het indienen van uw ontslag. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u **geen ontslag** hebt proberen te nemen omdat u wist wat er zou gebeuren mocht u dat doen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u dan weer wel te hebben geprobeerd ontslag te nemen, maar dat het niet werd geaccepteerd (NPO, p.7). Wanneer de vraag later nog eens werd gesteld, antwoordde u plots geen ontslag te hebben genomen omdat u het niet durfde (NPO, p.18). Geconfronteerd met het feit dat uw echtgenoot bij de DVZ verklaarde dat u dat wel hebt geprobeerd, zei u dat dit inderdaad klopt en u dus wel ontslag wilde nemen, maar dat het niet mogelijk was (ibid. en zie vragenlijst CGVS V.(...) , vraag 5). Gevraagd wanneer dit dan was, vertelde u dat u erover had gesproken met de directrice, maar dat de coördinator erbij stond en zij u vertelde dat het niet mogelijk was om ontslag te nemen omwille van het lerarentekort (NPO, p.19). Wanneer u dan nog eens werd gevraagd wanneer dit precies was, zei u dat het zich één maand nadat de coördinator van locatie was veranderd heeft afgespeeld (ibid.). Het is ten eerste opvallend dat u uw ontslag bespreekt in het bijzijn van de coördinator, u verklaarde namelijk een slechte relatie met haar te hebben en te vermoeden dat ze informatie aan de overheid doorspeelde. Ook uw verklaring dat de coördinator hierbij aanwezig was is opmerkelijk. Haar kantoor was namelijk niet alleen al een maand van locatie veranderd, ook verklaarde u eerder dat u ze niet meer had gezien na de verhuis (NPO, p.18). De vaststelling dat u zeer inconsistente verklaringen aflegde omtrent een cruciaal moment in uw asielverhaal, met name uw ontslag, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.

Verder dient opgemerkt dat u na uw deelname aan de protesten nog lange tijd, zo'n jaar en vier maanden, zonder grote problemen als leerkracht hebt kunnen werken (NPO, p.18). Ook kon u nadat u stopte met werken nog anderhalf jaar bij uw halfbroer W.(...) verblijven en werd u behalve enkele telefoontjes die u negeerde niet meer benaderd (NPO, p.14). Hierover verklaarde u dat dit was omdat de overheid niet wist waar u woonde (NPO, p.18). Opmerkelijk genoeg wist de overheid wel bij wie ze moesten aanbellen om het arrestatiebevel af te geven (NPO, p.20). U zei hierover dat de overheid niet wist waar u woonde toen u uw huis had verkocht, maar dat ze toen ze uw arrestatiebevel wilden afgeven uw familieleden hebben geïdentificeerd en zo het adres van W.(...) zijn te weten gekomen (ibid.). Uw verklaring dat u in de periode tussen uw ontslag en uw vertrek ondergedoken leefde en u daarom niet bent benaderd kan dus niet worden geloofd. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de overheid uw woonplaats makkelijk kon achterhalen. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Daarenboven bleken uw verklaringen omtrent de tijdslijn van de verkoop van uw huis weinig consistent. Zo verklaarde u initieel dat u het huis had verkocht in mei 2022 (NPO, p.5). Nog wat later verklaarde u dan weer het huis te hebben verkocht in mei 2021 (NPO, p.11-12). Iets wat uw echtgenoot ook stellig verklaarde in zijn interview op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud 22/22596 CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO2), p.5). Gevraagd of het dan klopt dat u nog anderhalf jaar in Venezuela hebt gewoond tot uw vertrek naar België, zei u maar tien of elf maanden bij uw halfbroer te hebben gewoond. U voegde nog toe het niet exact te weten, maar wel dat het ongeveer zo lang was (NPO,p.12). Wanneer u dan werd gevraagd na te denken of u het huis in mei 2021 of mei 2022 hebt verkocht, zei u stellig dat het in 2022 was en u er zeker van was (ibid.). Ook wat later verklaarde u opnieuw in mei 2022 uw huis te hebben verkocht (NPO, p.14). Nog wat later in het interview, na de pauze, zei u plots het huis in mei 2021 te hebben verkocht (NPO, p.18). Wanneer u dan nog maar eens werd gevraagd of het nu mei 2021 of 2022 was, zei u zich te hebben vergist en in 2021 het huis te hebben verkocht (NPO, p.19). De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent het

moment dat u uw huis hebt verkocht en bent beginnen onderduiken bij uw halfbroer doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging. Dat u na het persoonlijk onderhoud via uw advocaat per mail d.d. 05.03.2024 laat weten dat de verkoop van uw huis in 2021 plaatsvond, is louter een post-factum opmerking die niets verandert aan voorgaande vaststelling.

Bovendien is het weinig overtuigend dat de Venezolaanse overheid het op u gemunt heeft omwille van uw deelname aan drie protestmarsen. Gevraagd of er hierna nog marsen werden georganiseerd, zei u van wel, maar dat u niet hebt deelgenomen omwille van het risico (NPO, p.18). Dat er dan in november 2023, drie jaar en tien maanden na uw laatste deelname, een arrestatiebevel met uw naam op werd uitgevaardigd waarin u beschuldigd wordt organisator te zijn van gewelddadige betogingen is opvallend en geenszins geloofwaardig. Gevraagd waarom ze u zo viseren, antwoordde u dat u eigenlijk geen idee hebt en u op sociale media wel al soortgelijke situaties had gezien (NPO, p.20). Er dient opgemerkt dat u reeds werd gevraagd naar namen en uitleg omtrent lotgenoten, maar dat u hier toen geen informatie over kon geven (NPO, p.19-20). U maakt bijgevolg niet aannemelijk in het vizier van de Venezolaanse overheid te lopen omwille van uw deelname aan drie kleine en lokale vreedzame protesten zo'n vier jaar geleden.

Voorts dient nog opgemerkt dat uw verklaringen omtrent het arrestatiebevel erg vaag bleken te zijn. Gevraagd hoe W.(...) dit bevel in handen heeft gekregen, zei u dat ze het fysiek hebben overgedragen aan hem (NPO, p.20). Gevraagd wie dat dan heeft gedaan, zei u dit niet te weten en het ook niet te hebben gevraagd (ibid.). Gevraagd wat er voor de rest nog tegen uw broer is gezegd, zei u het opnieuw niet te weten en u zodanig geschrokken was dat u het op dat moment niet wilde weten (ibid.). Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van haar problemen en situatie in land van herkomst. Dat u zicht naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

*Ten slotte dient opgemerkt dat u tweemaal verklaarde dat het arrestatiebevel op 27 november 2023 op het adres van uw halfbroer toekwam (NPO, p.8 en NPO, p.17). Op het document zelf staat echter te lezen dat **het onderzoek** op 27 november 2022 van start is gegaan en dat het bevel werd ondertekend op 10 december 2022. Dat het bevel pas op 27 november 2023 bij uw halfbroer zou zijn toegekomen is weinig geloofwaardig. De vaststelling dat uw verklaringen niet overeenkomen met de informatie uit het door u voorgelegde document zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.*

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in Venezuela en ook daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Venezolaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie infra COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023 en EASO Venezuela Country Focus, zie administratief dossier).

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen wordt er geen geloof gehecht aan de problemen die u kende omwille van uw deelname aan drie protestacties voor het onderwijs. Ook maakte u niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u dat u bij een terugkeer naar Venezuela een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De identiteitsdocumenten – de identiteitskaart en het paspoort van u, uw echtgenoot en uw kinderen, de geboorteakte van uw kinderen en uw huwelijksakte – bevatten enkel informatie over jullie identiteit, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing.

Wat betreft uw diploma en werkcontract dient opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat u werkzaam was als leerkracht in Venezuela. Wel kan er, zoals hierboven reeds beschreven, geen geloof gehecht worden aan de problemen die uit deze job voortvloeiden. Het diploma en werkcontract van uw echtgenoot bevatten louter informatie over zijn activiteiten in Venezuela, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Wat betreft de documenten rond het verblijf in Peru van uw echtgenoot dient opgemerkt dat deze niet meteen betrekking hebben tot uw asielaanvraag. De bewijswaarde is dan ook relatief. Het document met informatie omtrent uw vlucht naar België bevat informatie over uw vertrek uit Venezuela, iets wat wederom niet meteen ter discussie staat in deze beslissing.

Wat betreft de aanbevelingsbrief van jullie priester dient opgemerkt dat dit een document geschreven is op vraag van en dus een gesolliciteerd karakter heeft. Er kan dan ook geen objectieve bewijswaarde aan

worden toegekend. Wat betreft de foto's van u en uw echtgenoot tijdens kerkelijke activiteiten dient opgemerkt dat deze louter kunnen aantonen dat jullie actief zijn bij de protestantse kerk La Casa de Dios, iets wat wederom niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Aangaande de foto's van de impact van de economische situatie op u en uw kinderen dient verwezen te worden naar onderstaande beoordeling van de socio-economische situatie in Venezuela.

Het arrestatiebevel werd reeds hierboven besproken.

In verband met de e-mail die het CGVS op 5 maart 2024 ontving van uw advocaat met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Uit de **COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie** van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkelen hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat **alle** terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming.

U en uw echtgenoot reisden legaal met jullie eigen paspoorten. Jullie werden door de Venezolaanse autoriteiten gecontroleerd en gevraagd te wachten. Hierna werden jullie doorgelaten (NPO, p.11).

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, **een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.**

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdeler die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, **specifiek** wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi_focus_venezuela_situatieschets_20230808_0.pdf](#) (cgrs.be) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.*

*Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk gebied Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). **Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.***

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolivar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. ”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Venezolaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) in Naguanaga in de staat Carabobo. U bent sedert 21 oktober 2022 wettelijk getrouwd met V.(...)(CGVS: (...)). Jullie hebben twee zonen samen genaamd Y.(...) (nationaal nummer: (...)) en E.(...)(nationaal nummer: (...)). U hebt een licentiaat leerkracht behaald aan de universiteit van Carabobo in 2006. Hierna begon u te werken als leerkracht. U deed dit negen jaar op een school genaamd Chrispine en nog eens zes jaar op de technische school Francesco de Miranda. In 2008 kochten u en uw echtgenoot een huis in de wijk Buenaventura in de gemeente Los Guayos, in de staat Carabobo.

In november 2012 nam u deel aan een mars voor de politieke partij Nueva Visión Para Mi País (NVIPA). U steunde uw priester in de verkiezingscampagne. In 2015 werd uw echtgenoot ontslagen en begonnen jullie het financieel moeilijk te krijgen. Omwille van de politieke en economische crisis in Venezuela werd er in 2018 besloten dat uw man tijdelijk naar Peru zou gaan om daar te werken.

U verdiende steeds minder en minder. In 2019 nam u deel aan drie protestmarsen voor betere omstandigheden voor de publieke sector. De eerste ging door in september, de tweede in november en de derde in januari. U kreeg hierdoor problemen met de coördinator van het gemeenteonderwijs genaamd A.(...) . Ze zei dat als u zou blijven deelnemen dat uw salaris zou worden opgeschort en er een nota zou worden doorgegeven aan de overheid omwille van uw radicale houding en landverraad. U hebt eenmaal proberen ontslag in te dienen, maar dat werd geweigerd door de coördinator.

In september 2020 keerde uw echtgenoot terug naar Venezuela. U verdiende met uw job als leerkracht op dat moment nog drie dollar per vijftien dagen. U stopte met werken op 20 mei 2021 en jullie verkochten jullie huis in diezelfde maand. U en uw gezin konden hierna terecht bij uw halfbroer W.(...) en bleven hier tot jullie vertrek.

U verliet samen met uw echtgenoot en twee zonen Venezuela op 2 november 2022 legaal vanuit de luchthaven van Caracas. U vloog via Spanje naar België, dat u de volgende dag bereikte. Op 7 november 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Uw schoonzus M.(...) (CGVS: (...), haar echtgenoot L.(...)(CGVS: (...)) en hun twee kinderen verlieten Venezuela in december 2022, bereikten België kort hierna en dienden een verzoek om internationale bescherming in. Dit werd geweigerd op 21 juni 2024.

Op 27 november 2023 is er een arrestatiebevel toegekomen bij uw halfbroer W.(...) op uw naam. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden omwille van uw sympathie voor de NVIPA partij en door uw deelname aan protestmarsen. Ook vreest u dat uw echtgenoot en zonen om die redenen onder druk zullen worden gezet door Venezolaanse militairen en ze zullen verdwijnen.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart en paspoort, de identiteitskaart en het paspoort van uw echtgenoot en uw kinderen, de geboorteakte van uw kinderen, uw huwelijksakte, uw diploma, het diploma van uw echtgenoot, uw werkcontract, het werkcontract van uw echtgenoot, documenten rond het verblijf in Peru van uw echtgenoot, informatie omtrent uw vlucht naar België, het arrestatiebevel, een aanbevelingsbrief van jullie priester R.(...) C.(...), foto's van u en uw echtgenoot tijdens kerkelijke activiteiten, foto's van de impact van de economische situatie op u en uw kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste moet er op gewezen worden dat u niet aannemelijk maakt een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw betrokkenheid bij de politieke partij NVIPA. Zo heeft u op de DVZ met geen woord gerept over die partij toen u gevraagd werd naar de feiten die u uw land hebben doen verlaten (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 5). Ook toen u gevraagd werd of u actief was bij een organisatie of partij en welke vrees u hierdoor koesterde bij terugkeer, antwoordde u ontkennend (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 3). Uw echtgenoot vermeldde op de DVZ dan weer wel dat jullie de partij NVIPA steunden, maar hij vertelde tegelijkertijd dat jullie zelf nooit deelnamen aan de door hun georganiseerde protesten tegen de overheid (vragenlijst CGVS V.(...) , punt 3).

Op het CGVS vermeldt u wel uw steun aan NVIPA, maar bent u dan weer inconsistent en vaag over uw deelname aan protestmarsen. Zo is het opvallend dat u initieel verklaarde vanaf 2012 deel te hebben genomen aan **een paar** marsen georganiseerd door NVIPA (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO), p.8). U herhaalde dit nog eens door te zeggen dat hoewel u niet verbonden was aan de partij NVIPA u **hier en daar** eens aan een mars hebt deelgenomen (NPO, p.9). Wanneer u dan wat later gevraagd werd aan hoeveel marsen u precies hebt meegedaan, antwoordde u aan één mars voor de politieke partij te hebben deelgenomen en legde u uit dat u tijdens een activiteit in november 2012 meehielp aan de politieke campagne van uw lokale priester (NPO, p.9). Dat u initieel liet uitschijnen aan meerdere marsen georganiseerd door NVIPA te hebben deelgenomen, om dan later te verklaren dat het maar om één activiteit ging doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Ook dient benadrukt dat uw echtgenoot op de DVZ stellig verklaarde dat jullie **nooit** aan protestmarsen van de NVIPA hebben deelgenomen.

Verder verklaarde u zelf niet rechtsreeks te zijn verbonden aan de partij en ook geen politieke activist te zijn. U steunde deze partij louter om uw lokale priester een hart onder de riem te steken (NPO, p.9). Het is dan ook opvallend dat u "ja natuurlijk" antwoordde op de vraag of u een vrees bij terugkeer koestert omwille van uw sympathie voor die partij (NPO, p.8). Wanneer hier dan op in werd gegaan veranderde u steeds van onderwerp en verwees u telkens naar uw deelname aan protesten voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten (NPO, p.8). Wanneer u geconfronteerd werd met bovenstaande vaststellingen, verwees u naar het feit dat uw priester vervolgd is geweest omwille van zijn deelname aan de gouverneursverkiezingen in 2012 en begon u opnieuw over het arrestatiebevel en uw job als leerkracht (NPO, p.9-10). Er dient op gewezen te worden dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt omtrent uw vrees bij terugkeer omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA. Dit belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd. Bovendien dateren de feiten van 2012 en hebt u hierna nooit enige problemen gekend. U maakt dus niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA.

Verder hebt u weinig overtuigende verklaringen afgelegd omtrent uw deelname aan protesten voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten. Zo dient ten eerste opgemerkt dat noch u noch uw echtgenoot op de DVZ enige melding hebben gemaakt van uw deelname aan deze marsen (vragenlijst CGVS Y.(...) en vragenlijst CGVS V.(...)). Uw deelname aan deze marsen lag nochtans aan de basis van uw problemen en vormt ook de kern van uw toekomstgerichte vrees bij terugkeer naar Venezuela. Dat zowel u als uw echtgenoot op de DVZ geen melding hebben gemaakt van een kernelement van uw vluchtrelaas doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Op het CGVS bent u dan weer inconsistent over uw deelname aan die marsen. Zo verklaarde u in september 2019, november 2019 en januari 2020 te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor het onderwijs (NPO, p.9). Wanneer hier verdere vragen over werden gesteld, zei u dat er altijd pers aanwezig was en dat er **eenmalig** bij de **derde mars** van **januari 2020** politie-eenheden van de overheidsgroep 'de colectivos' aanwezig waren (NPO, p.10). Wat later in het interview zei u plots dat de colectivos aanwezig waren op de tweede **en** de derde mars (NPO, p.16). Hiermee geconfronteerd, legde u uit waarom er op de tweede en derde mars colectivos aanwezig waren (NPO, p. 17), maar gaf u geen uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent de aanwezigheid van veiligheidsdiensten op de protesten doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Ook is het opmerkelijk dat u geen enkele foto kan voorleggen van uw aanwezigheid op die protestmarsen en legt u hierover inconsistente en vage verklaringen af. Zo zei u dat u geen foto's hebt van die marsen omdat u bang was dat die u in de problemen zouden brengen (NPO, p.8). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u niet bepaald een geheim maakte van uw deelname aan die protesten. Zo ging u met dertien collega's en nog enkele vertegenwoordigers van uw school naar de eerste mars (NPO, p.16). Ook wist het schoolbestuur en de coördinator van jullie deelname en werden jullie hier allemaal op aangesproken (ibid.). Verder is het opvallend dat u initieel verklaarde dat er **geen** foto's van u werden genomen, alsook dat er niets gepubliceerd werd aangezien de leerkrachten een bedreiging hadden gekregen dat jullie aanwezigheid op een mars zou

leiden tot salarisverlies (NPO, p. 9), maar dat u erna verklaart dat er **veel mensen** waren die foto's namen en u ze zou doorsturen mocht u er aan kunnen komen (NPO, p.18). Er dient nog opgemerkt dat het CGVS tot op heden geen foto's van u op de protestmarsen heeft ontvangen.

Er dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakt te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten tussen 2019 en 2020.

Daarenboven kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die voortvloeiden uit uw aanwezigheid op die drie protestmarsen. Uw verklaringen hierover bleken weinig overtuigend. Gevraagd wat de reactie van de school was nadat ze te weten kwamen dat u had meegedaan aan die eerste protestmars, antwoordde u dat de coördinator zei dat als u zou blijven meedoen, ze uw salaris zou opschorten, alsook een nota zou doorgeven aan de overheid waarin zou staan dat u radicaal bent en een landverraadster (NPO, p.16). Gevraagd of de coördinator dat tegen alle deelnemers had gezegd, zei u dat ze het specifiek tegen u zei en erna ook tegen iedereen. U voegde nog toe dat ze een lijst had van leerkrachten waarvan het salaris reeds opgeschort was (ibid.). Gevraagd of u op die lijst stond, antwoordde u "gelukkig niet" en lichtte u toe dat dit kwam omdat u nooit foto's liet nemen van u op zo'n marsen (ibid.). Het is opmerkelijk dat u dit zegt aangezien uit uw verklaringen blijkt dat de coördinator volledig op de hoogte was van uw deelname aan de protesten. Dat zij u dus niet op die lijst zette omdat er geen foto's van u op die mars bestonden is weinig overtuigend.

Bovendien is het opvallend dat u ook na uw tweede en derde deelname aan een protestmars – waarmee u rechtstreeks inging tegen het advies van de coördinator – niet op die lijst bent gezet. Gevraagd of u na de tweede mars problemen kreeg, zei u dat de sfeer met de coördinator zodanig vijandelijk werd opdat het niet meer houdbaar was en ze continu aktes tegen jullie opstelde (NPO, p.17). Gevraagd of u op de lijst werd gezet, zei u van niet. U voegde toe dat u later werd gezien als opposant tegen de overheid en dat u denkt dat zij daar iets mee te maken had omdat ze een lijst bijhield met wie er allemaal naar de marsen ging (ibid.). Het is zeer opvallend dat u zelfs na meermaals protesteren nooit bent toegevoegd aan de lijst met leerkrachten die deelnamen aan marsen en hierdoor loonverlies moesten slikken, hoewel de coördinator klaarblijkelijk op de hoogte was van uw herhaaldelijke deelnames én zij na uw eerste deelname expliciet had gedreigd u op die lijst te zetten mocht u marsen blijven bijwonen. Verder dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u ernstige, persoonlijke problemen kreeg na uw deelname aan de drie marsen. Hiermee geconfronteerd, zei u dat er collegaleerkrachten een klacht hadden ingediend tegen de coördinator en ze hierdoor in februari of maart 2020 van kantoor is veranderd (NPO, p.18). Deze uitleg verklaart echter niet waarom u tussen uw eerste deelname in september 2019 en het vertrek van de coördinator, zo'n vijf à zes maanden later, niet op de lijst werd gezet of andere ernstige gevolgen ondervond. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Er dient ook hier toegevoegd dat noch u noch uw echtgenoot op de DVZ enige melding hebben gemaakt van een coördinator op uw school die u en uw collega's viseerde en bedreigde ten gevolge van jullie deelname aan deze marsen (vragenlijst CGVS Y(...) en vragenlijst CGVS V(...)). Jullie verklaringen op de DVZ leggen vooral de nadruk op de dwang die u voelde om na covid voor een laag loon opnieuw fysiek les te geven (vragenlijst CGVS V(...)) en de wil die u had om uw job als leerkracht op te zeggen omwille van het karig loon en jullie intentie om naar Europa te migreren voor een beter leven (vragenlijst CGVS Y(...)). Het is zeer opvallend hoe sterk de essentie van jullie verklaringen op de DVZ afwijkt van die van jullie vluchtrelaas op het CGVS.

Voorts waren uw verklaringen omtrent uw lotgenoten zeer vaag en weinig overtuigend, en maakt u geen individuele vrees in uw hoofde aannemelijk. Zo verklaarde u dat u weet heeft van leerkrachten die werden gearresteerd of die verdwenen omwille van hun deelname aan protestacties (NPO, p.10). U preciseert wel meteen dat het ging om **nationale** marsen begin 2023 waarvoor nationaal werd opgeroepen om deel te nemen, terwijl u zelf enkel deelnam aan drie **lokale** marsen georganiseerd door lokale groeperingen in 2019-2020, waarmee u een belangrijk onderscheid aanhaalt tussen beide situaties. Later zei u ook nog dat u wist dat u een arrestatiebevel zou ontvangen, omdat het ook al was gebeurd met collega's (NPO, p.14). Op het einde van het interview gevraagd naar vergelijkbare situaties, antwoordde u dat het niet bij uw eigen collega's is gebeurd, maar dat u wel leerkrachten van andere scholen kent (NPO, p.20). Gevraagd om hun namen en wat meer uitleg, moet u het antwoord schuldig blijven en zei u dat u zulke dingen voornamelijk op sociale media hebt gezien en dat u geen mensen rechtsreeks kent (ibid.). De vaststelling dat u geen enkel concreet en gedetailleerd voorbeeld kan geven van een collegaleerkracht die in een gelijkaardige situatie als die van u een arrestatiebevel ontving van de autoriteiten – hoewel u dus met dertien collega's en een paar vertegenwoordigers van uw school ging protesteren én er per school zo'n 20 à 25 mensen aanwezig waren (NPO, p. 16) – zorgt ervoor dat u in uw hoofde geen concrete, persoonlijke vrees aannemelijk maakt.

Daarenboven was u zeer inconsistent over het indienen van uw ontslag. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u **geen ontslag** hebt proberen te nemen omdat u wist wat er zou gebeuren mocht u dat doen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u dan weer wel te hebben geprobeerd ontslag te nemen, maar dat het niet werd geaccepteerd (NPO, p.7). Wanneer de vraag later nog eens werd gesteld, antwoordde u plots geen ontslag te hebben genomen omdat u het niet durfde (NPO, p.18). Geconfronteerd met het feit dat uw echtgenoot bij de DVZ verklaarde dat u dat wel hebt geprobeerd, zei u dat dit inderdaad klopt en u dus wel ontslag wilde nemen, maar dat het niet mogelijk was (ibid. en zie vragenlijst CGVS V.(...) , vraag 5). Gevraagd wanneer dit dan was, vertelde u dat u erover had gesproken met de directrice, maar dat de coördinator erbij stond en zij u vertelde dat het niet mogelijk was om ontslag te nemen omwille van het lerarentekort (NPO, p.19). Wanneer u dan nog eens werd gevraagd wanneer dit precies was, zei u dat het zich één maand nadat de coördinator van locatie was veranderd heeft afgespeeld (ibid.). Het is ten eerste opvallend dat u uw ontslag bespreekt in het bijzijn van de coördinator, u verklaarde namelijk een slechte relatie met haar te hebben en te vermoeden dat ze informatie aan de overheid doorspeelde. Ook uw verklaring dat de coördinator hierbij aanwezig was is opmerkelijk. Haar kantoor was namelijk niet alleen al een maand van locatie veranderd, ook verklaarde u eerder dat u ze niet meer had gezien na de verhuis (NPO, p.18). De vaststelling dat u zeer inconsistente verklaringen aflegde omtrent een cruciaal moment in uw asielverhaal, met name uw ontslag, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.

Verder dient opgemerkt dat u na uw deelname aan de protesten nog lange tijd, zo'n jaar en vier maanden, zonder grote problemen als leerkracht hebt kunnen werken (NPO, p.18). Ook kon u nadat u stopte met werken nog anderhalf jaar bij uw halfbroer W.(...) verblijven en werd u behalve enkele telefoontjes die u negeerde niet meer benaderd (NPO, p.14). Hierover verklaarde u dat dit was omdat de overheid niet wist waar u woonde (NPO, p.18). Opmerkelijk genoeg wist de overheid wel bij wie ze moesten aanbellen om het arrestatiebevel af te geven (NPO, p.20). U zei hierover dat de overheid niet wist waar u woonde toen u uw huis had verkocht, maar dat ze toen ze uw arrestatiebevel wilden afgeven uw familieleden hebben geïdentificeerd en zo het adres van W.(...) zijn te weten gekomen (ibid.). Uw verklaring dat u in de periode tussen uw ontslag en uw vertrek ondergedoken leefde en u daarom niet bent benaderd kan dus niet worden geloofd. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de overheid uw woonplaats makkelijk kon achterhalen. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Daarenboven bleken uw verklaringen omtrent de tijdslijn van de verkoop van uw huis weinig consistent. Zo verklaarde u initieel dat u het huis had verkocht in mei 2022 (NPO, p.5). Nog wat later verklaarde u dan weer het huis te hebben verkocht in mei 2021 (NPO, p.11-12). Iets wat uw echtgenoot ook stellig verklaarde in zijn interview op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud 22/22596 CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO2), p.5). Gevraagd of het dan klopt dat u nog anderhalf jaar in Venezuela hebt gewoond tot uw vertrek naar België, zei u maar tien of elf maanden bij uw halfbroer te hebben gewoond. U voegde nog toe het niet exact te weten, maar wel dat het ongeveer zo lang was (NPO, p.12). Wanneer u dan werd gevraagd na te denken of u het huis in mei 2021 of mei 2022 hebt verkocht, zei u stellig dat het in 2022 was en u er zeker van was (ibid.). Ook wat later verklaarde u opnieuw in mei 2022 uw huis te hebben verkocht (NPO, p.14). Nog wat later in het interview, na de pauze, zei u plots het huis in mei 2021 te hebben verkocht (NPO, p.18). Wanneer u dan nog maar eens werd gevraagd of het nu mei 2021 of 2022 was, zei u zich te hebben vergist en in 2021 het huis te hebben verkocht (NPO, p.19). De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent het moment dat u uw huis hebt verkocht en bent beginnen onderduiken bij uw halfbroer doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging. Dat u na het persoonlijk onderhoud via uw advocaat per mail d.d. 05.03.2024 laat weten dat de verkoop van uw huis in 2021 plaatsvond, is louter een post-factum opmerking die niets verandert aan voorgaande vaststelling.

Bovendien is het weinig overtuigend dat de Venezolaanse overheid het op u gemunt heeft omwille van uw deelname aan drie protestmarsen. Gevraagd of er hierna nog marsen werden georganiseerd, zei u van wel, maar dat u niet hebt deelgenomen omwille van het risico (NPO, p.18). Dat er dan in november 2023, drie jaar en tien maanden na uw laatste deelname, een arrestatiebevel met uw naam op werd uitgevaardigd waarin u beschuldigd wordt organisator te zijn van gewelddadige betogingen is opvallend en geenszins geloofwaardig. Gevraagd waarom ze u zo viseren, antwoordde u dat u eigenlijk geen idee hebt en u op sociale media wel al soortgelijke situaties had gezien (NPO, p.20). Er dient opgemerkt dat u reeds werd gevraagd naar namen en uitleg omtrent lotgenoten, maar dat u hier toen geen informatie over kon geven (NPO, p.19-20). U maakt bijgevolg niet aannemelijk in het vizier van de Venezolaanse overheid te lopen omwille van uw deelname aan drie kleine en lokale vreedzame protesten zo'n vier jaar geleden.

Voorts dient nog opgemerkt dat uw verklaringen omtrent het arrestatiebevel erg vaag bleken te zijn. Gevraagd hoe W.(...) dit bevel in handen heeft gekregen, zei u dat ze het fysiek hebben overgedragen aan hem (NPO, p.20). Gevraagd wie dat dan heeft gedaan, zei u dit niet te weten en het ook niet te hebben

gevraagd (ibid.). Gevraagd wat er voor de rest nog tegen uw broer is gezegd, zei u het opnieuw niet te weten en u zodanig geschrokken was dat u het op dat moment niet wilde weten (ibid.). Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van haar problemen en situatie in land van herkomst. Dat u zicht naliert dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Ten slotte dient opgemerkt dat u tweemaal verklaarde dat het arrestatiebevel op 27 november 2023 op het adres van uw halfbroer toekwam (NPO, p.8 en NPO, p.17). Op het document zelf staat echter te lezen dat **het onderzoek** op 27 november **2022** van start is gegaan en dat het bevel werd ondertekend op 10 december 2022. Dat het bevel pas op 27 november **2023** bij uw halfbroer zou zijn toegekomen is weinig geloofwaardig. De vaststelling dat uw verklaringen niet overeenkomen met de informatie uit het door u voorgelegde document zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in Venezuela en ook daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Venezolaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie infra COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023 en EASO Venezuela Country Focus, zie administratief dossier).

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen wordt er geen geloof gehecht aan de problemen die u kende omwille van uw deelname aan drie protestacties voor het onderwijs. Ook maakte u niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u dat u bij een terugkeer naar Venezuela een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De identiteitsdocumenten – de identiteitskaart en het paspoort van u, uw echtgenoot en uw kinderen, de geboorteakte van uw kinderen en uw huwelijksakte – bevatten enkel informatie over jullie identiteit, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing.

Wat betreft uw diploma en werkcontract dient opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat u werkzaam was als leerkracht in Venezuela. Wel kan er, zoals hierboven reeds beschreven, geen geloof gehecht worden aan de problemen die uit deze job voortvloeiden. Het diploma en werkcontract van uw echtgenoot bevatten louter informatie over zijn activiteiten in Venezuela, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Wat betreft de documenten rond het verblijf in Peru van uw echtgenoot dient opgemerkt dat deze niet meteen betrekking hebben tot uw asielrelaas. De bewijswaarde is dan ook relatief. Het document met informatie omtrent uw vlucht naar België bevat informatie over uw vertrek uit Venezuela, iets wat wederom niet meteen ter discussie staat in deze beslissing.

Wat betreft de aanbevelingsbrief van jullie priester dient opgemerkt dat dit een document geschreven is op vraag van en dus een gesolliciteerd karakter heeft. Er kan dan ook geen objectieve bewijswaarde aan worden toegekend. Wat betreft de foto's van u en uw echtgenoot tijdens kerkelijke activiteiten dient opgemerkt dat deze louter kunnen aantonen dat jullie actief zijn bij de protestantse kerk La Casa de Dios, iets wat wederom niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Aangaande de foto's van de impact van de economische situatie op u en uw kinderen dient verwezen te worden naar onderstaande beoordeling van de socio-economische situatie in Venezuela.

Het arrestatiebevel werd reeds hierboven besproken.

In verband met de e-mail die het CGVS op 5 maart 2024 ontving van uw advocaat met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Uit de **COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie** van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om

internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkel hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat **alle** terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofdte een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.*

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming.

U en uw echtgenoot reisden legaal met jullie eigen paspoorten. Jullie werden door de Venezolaanse autoriteiten gecontroleerd en gevraagd te wachten. Hierna werden jullie doorgelaten (NPO, p.11).

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.***

*Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen*

de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, **specifiek** wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) (cgrs.be) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijs, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) (cgrs.be) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door

gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk gebied Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolívar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). **Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.**

In de deelstaten Zulía, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolívar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van “artikel 1A van de Conventie van Genève (1951)”, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot het toetsen van de materiële motivering.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot het toetsen van de materiële motivering.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partijen evenmin als vluchtelingen erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoeker:

“Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Zo maakt u ten eerste niet aannemelijk dat u een vrees bij terugkeer koestert omwille van uw sympathie voor de politieke partij Nueva Visión Para Mi País (NVIPA). Hierover verklaarde u dat uw lokale priester, R.(...) C.(...), zich in 2012 kandidaat had gesteld voor de gouverneursverkiezingen. U steunde hem daarin (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO), p. 6). Gedurende dat jaar hebt u aan twee activiteiten deelgenomen in het kader van zijn campagne (NPO, p.8). U hielp bijvoorbeeld door soep uit te delen en ging op Evangelische missies om te praten over Jezus Christus (NPO, p.7). Ook hebt u zich opgegeven als bijzitter voor de verkiezingen (ibid.). Na de verkiezingen hield u zich op de achtergrond omdat u problemen wilde vermijden (ibid.). Gevraagd of u dan ooit problemen hebt ervaren, zei u geen rechtstreekse problemen te hebben gehad. Wanneer u dan gevraagd werd wat u hiermee bedoelt, vertelde u te hebben gezien wat uw priester en zijn opvolger moesten verduren (ibid.). Gevraagd om te bevestigen dat u zelf nooit persoonlijke problemen hebt gehad omwille van uw sympathie voor de partij, zei u dat dit inderdaad het geval was (ibid.). Er dient geconcludeerd dat u niet aannemelijk maakt een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de partij NVIPA. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u een zeer beperkte rol hebt gespeeld in de gouverneursverkiezingen, u was zelfs geen lid van de partij (ibid.). Ook hebt u nooit problemen gekend in de tien jaar na uw deelname aan twee activiteiten.

Verder verklaarde u een vrees te koesteren omwille van uw schoonbroer en zijn rol als bewaker van priester R.(...) C.(...) bij de gouverneursverkiezingen in 2012 (NPO, p.8). Hierover dient opgemerkt dat uit de beslissing van uw schoonbroer blijkt dat het CGVS geen geloof hecht aan zijn rol als bodyguard en chauffeur van R.(...) C.(...). Logischerwijs maakte hij evenmin aannemelijk hierdoor problemen te hebben gekend (zie blauwe map, beslissing L.(...)). Dat u hierdoor wel een vrees bij terug zou koesteren kan dan ook niet worden aangenomen.

Betreffende de rest van uw asielrelaas dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en uw verzoek om internationale bescherming steunen op de motieven die door uw partner Y.(...) (CGVS: (...)) werden aangehaald. Inzake haar verzoek om internationale bescherming werd een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich dan ook op. De beslissing van uw partner, Y.(...), luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste moet er op gewezen worden dat u niet aannemelijk maakt een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw betrokkenheid bij de politieke partij NVIPA. Zo heeft u op de DVZ met geen woord gerept over die partij toen u gevraagd werd naar de feiten die u uw land hebben doen verlaten (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 5). Ook toen u gevraagd werd of u actief was bij een organisatie of partij en welke vrees u hierdoor koesterde bij terugkeer, antwoordde u ontkennend (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 3). Uw echtgenoot vermeldde op de DVZ dan weer wel dat jullie de partij NVIPA steunden, maar hij vertelde tegelijkertijd dat jullie zelf nooit deelnamen aan de door hun georganiseerde protesten tegen de overheid (vragenlijst CGVS V.(...) , punt 3).

*Op het CGVS vermeldt u wel uw steun aan NVIPA, maar bent u dan weer inconsistent en vaag over uw deelname aan protestmarsen. Zo is het opvallend dat u initieel verklaarde vanaf 2012 deel te hebben genomen aan **een paar** marsen georganiseerd door NVIPA (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO), p.8). U herhaalde dit nog eens door te zeggen dat hoewel u niet verbonden was aan de partij NVIPA u **hier en daar** eens aan een mars hebt deelgenomen (NPO, p.9). Wanneer u dan wat later gevraagd werd aan hoeveel marsen u precies hebt meegedaan, antwoordde u aan één mars voor de politieke partij te hebben deelgenomen en legde u uit dat u tijdens een activiteit in november 2012 meehielp aan de politieke campagne van uw lokale priester (NPO, p.9). Dat u initieel liet uitschijnen aan meerdere marsen georganiseerd door NVIPA te hebben deelgenomen, om dan later te verklaren dat het maar om één activiteit ging doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Ook dient benadrukt dat uw echtgenoot op de DVZ stellig verklaarde dat jullie **nooit** aan protestmarsen van de NVIPA hebben deelgenomen.*

Verder verklaarde u zelf niet rechtevree te zijn verbonden aan de partij en ook geen politieke activist te zijn. U steunde deze partij louter om uw lokale priester een hart onder de riem te steken (NPO, p.9). Het is dan ook opvallend dat u “ja natuurlijk” antwoordde op de vraag of u een vrees bij terugkeer koestert omwille van uw sympathie voor die partij (NPO, p.8). Wanneer hier dan op in werd gegaan veranderde u steeds van onderwerp en verwees u telkens naar uw deelname aan protesten voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten (NPO, p.8). Wanneer u geconfronteerd werd met bovenstaande vaststellingen, verwees u naar het feit dat uw priester vervolgd is geweest omwille van zijn deelname aan de gouverneursverkiezingen in

2012 en begon u opnieuw over het arrestatiebevel en uw job als leerkracht (NPO, p.9-10). Er dient op gewezen te worden dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt omtrent uw vrees bij terugkeer omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA. Dit belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd. Bovendien dateren de feiten van 2012 en hebt u hierna nooit enige problemen gekend. U maakt dus niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA.

Verder hebt u weinig overtuigende verklaringen afgelegd omtrent uw deelname aan protesten voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten. Zo dient ten eerste opgemerkt dat noch u noch uw echtgenoot op de DVZ enige melding hebben gemaakt van uw deelname aan deze marsen (vragenlijst CGVS Y(...) en vragenlijst CGVS V(...)). Uw deelname aan deze marsen lag nochtans aan de basis van uw problemen en vormt ook de kern van uw toekomstgerichte vrees bij terugkeer naar Venezuela. Dat zowel u als uw echtgenoot op de DVZ geen melding hebben gemaakt van een kernelement van uw vluchtrelaas doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Op het CGVS bent u dan weer inconsistent over uw deelname aan die marsen. Zo verklaarde u in september 2019, november 2019 en januari 2020 te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor het onderwijs (NPO, p.9). Wanneer hier verdere vragen over werden gesteld, zei u dat er altijd pers aanwezig was en dat er **eenmalig** bij de **derde mars** van **januari 2020** politie-eenheden van de overheidsgroep 'de colectivos' aanwezig waren (NPO, p.10). Wat later in het interview zei u plots dat de colectivos aanwezig waren op de tweede en de derde mars (NPO, p.16). Hiermee geconfronteerd, legde u uit waarom er op de tweede en derde mars colectivos aanwezig waren (NPO, p. 17), maar gaf u geen uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent de aanwezigheid van veiligheidsdiensten op de protesten doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Ook is het opmerkelijk dat u geen enkele foto kan voorleggen van uw aanwezigheid op die protestmarsen en legt u hierover inconsistente en vage verklaringen af. Zo zei u dat u geen foto's hebt van die marsen omdat u bang was dat die u in de problemen zouden brengen (NPO, p.8). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u niet bepaald een geheim maakte van uw deelname aan die protesten. Zo ging u met dertien collega's en nog enkele vertegenwoordigers van uw school naar de eerste mars (NPO, p.16). Ook wist het schoolbestuur en de coördinator van jullie deelname en werden jullie hier allemaal op aangesproken (ibid.). Verder is het opvallend dat u initieel verklaarde dat er **geen** foto's van u werden genomen, alsook dat er niets gepubliceerd werd aangezien de leerkrachten een bedreiging hadden gekregen dat jullie aanwezigheid op een mars zou leiden tot salarisverlies (NPO, p. 9), maar dat u erna verklaart dat er **veel mensen** waren die foto's namen en u ze zou doorsturen mocht u er aan kunnen komen (NPO, p.18). Er dient nog opgemerkt dat het CGVS tot op heden geen foto's van u op de protestmarsen heeft ontvangen.

Er dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakt te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten tussen 2019 en 2020.

Daarenboven kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die voortvloeiden uit uw aanwezigheid op die drie protestmarsen. Uw verklaringen hierover bleken weinig overtuigend. Gevraagd wat de reactie van de school was nadat ze te weten kwamen dat u had meegedaan aan die eerste protestmars, antwoordde u dat de coördinator zei dat als u zou blijven meedoen, ze uw salaris zou opschorten, alsook een nota zou doorgeven aan de overheid waarin zou staan dat u radicaal bent en een landverraadster (NPO, p.16). Gevraagd of de coördinator dat tegen alle deelnemers had gezegd, zei u dat ze het specifiek tegen u zei en erna ook tegen iedereen. U voegde nog toe dat ze een lijst had van leerkrachten waarvan het salaris reeds opgeschort was (ibid.). Gevraagd of u op die lijst stond, antwoordde u "gelukkig niet" en lichtte u toe dat dit kwam omdat u nooit foto's liet nemen van u op zo'n marsen (ibid.). Het is opmerkelijk dat u dit zegt aangezien uit uw verklaringen blijkt dat de coördinator volledig op de hoogte was van uw deelname aan de protesten. Dat zij u dus niet op die lijst zette omdat er geen foto's van u op die mars bestonden is weinig overtuigend.

Bovendien is het opvallend dat u ook na uw tweede en derde deelname aan een protestmars – waarmee u rechtstreeks inging tegen het advies van de coördinator – niet op die lijst bent gezet. Gevraagd of u na de tweede mars problemen kreeg, zei u dat de sfeer met de coördinator zodanig vijandelijk werd opdat het niet meer houdbaar was en ze continu aktes tegen jullie opstelde (NPO, p.17). Gevraagd of u op de lijst werd gezet, zei u van niet. U voegde toe dat u later werd gezien als opposant tegen de overheid en dat u denkt dat zij daar iets mee te maken had omdat ze een lijst bijhield met wie er allemaal naar de marsen ging (ibid.). Het is zeer opvallend dat u zelfs na meermaals protesteren nooit bent toegevoegd aan de lijst met leerkrachten die deelnamen aan marsen en hierdoor loonverlies moesten slikken, hoewel de coördinator klaarblijkelijk op de hoogte was van uw herhaaldelijke deelnames én zij na uw eerste deelname expliciet had gedreigd u op die lijst te zetten mocht u marsen blijven bijwonen. Verder dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u ernstige, persoonlijke problemen kreeg na uw deelname aan de drie marsen. Hiermee geconfronteerd, zei u dat er collegaleerkrachten een klacht hadden ingediend tegen de coördinator en ze hierdoor in februari of maart 2020 van kantoor is veranderd (NPO, p.18). Deze uitleg verklaart echter niet waarom u tussen uw eerste deelname in september 2019 en het vertrek van de coördinator, zo'n vijf à zes maanden later, niet op de lijst werd gezet of andere ernstige gevolgen ondervond. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Er dient ook hier toegevoegd dat noch u noch uw echtgenoot op de DVZ enige melding hebben gemaakt van een coördinator op uw school die u en uw collega's viseerde en bedreigde ten gevolge van jullie deelname aan deze marsen (vragenlijst CGVS Y.(...) en vragenlijst CGVS V.(...)). Jullie verklaringen op de DVZ leggen vooral de nadruk op de dwang die u voelde om na covid voor een laag loon opnieuw fysiek les te geven (vragenlijst CGVS V.(...)) en de wil die u had om uw job als leerkracht op te zeggen omwille van het karig loon en jullie intentie om naar Europa te migreren voor een beter leven (vragenlijst CGVS Y.(...)). Het is zeer opvallend hoe sterk de essentie van jullie verklaringen op de DVZ afwijkt van die van jullie vluchtrelaas op het CGVS.

Voorts waren uw verklaringen omtrent uw lotgenoten zeer vaag en weinig overtuigend, en maakt u geen individuele vrees in uw hoofde aannemelijk. Zo verklaarde u dat u weet heeft van leerkrachten die werden gearresteerd of die verdwenen omwille van hun deelname aan protestacties (NPO, p.10). U preciseert wel meteen dat het ging om **nationale** marsen begin 2023 waarvoor nationaal werd opgeroepen om deel te nemen, terwijl u zelf enkel deelnam aan drie **lokale** marsen georganiseerd door lokale groeperingen in 2019-2020, waarmee u een belangrijk onderscheid aanhaalt tussen beide situaties. Later zei u ook nog dat u wist dat u een arrestatiebevel zou ontvangen, omdat het ook al was gebeurd met collega's (NPO, p.14). Op het einde van het interview gevraagd naar vergelijkbare situaties, antwoordde u dat het niet bij uw eigen collega's is gebeurd, maar dat u wel leerkrachten van andere scholen kent (NPO, p.20). Gevraagd om hun namen en wat meer uitleg, moet u het antwoord schuldig blijven en zei u dat u zulke dingen voornamelijk op sociale media hebt gezien en dat u geen mensen rechtsreeks kent (ibid.). De vaststelling dat u geen enkel concreet en gedetailleerd voorbeeld kan geven van een collegaleerkracht die in een gelijkaardige situatie als die van u een arrestatiebevel ontving van de autoriteiten – hoewel u dus met dertien collega's en een paar vertegenwoordigers van uw school ging protesteren én er per school zo'n 20 à 25 mensen aanwezig waren (NPO, p. 16) – zorgt ervoor dat u in uw hoofde geen concrete, persoonlijke vrees aannemelijk maakt.

Daarenboven was u zeer inconsistent over het indienen van uw ontslag. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u **geen ontslag** hebt proberen te nemen omdat u wist wat er zou gebeuren mocht u dat doen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u dan weer wel te hebben geprobeerd ontslag te nemen, maar dat het niet werd geaccepteerd (NPO, p.7). Wanneer de vraag later nog eens werd gesteld, antwoordde u plots geen ontslag te hebben genomen omdat u het niet durfde (NPO, p.18). Geconfronteerd met het feit dat uw echtgenoot bij de DVZ verklaarde dat u dat wel hebt geprobeerd, zei u dat dit inderdaad klopt en u dus wel ontslag wilde nemen, maar dat het niet mogelijk was (ibid. en zie vragenlijst CGVS V.(...) , vraag 5). Gevraagd wanneer dit dan was, vertelde u dat u erover had gesproken met de directrice, maar dat de coördinator erbij stond en zij u vertelde dat het niet mogelijk was om ontslag te nemen omwille van het lerarentekort (NPO, p.19). Wanneer u dan nog eens werd gevraagd wanneer dit precies was, zei u dat het zich één maand nadat de coördinator van locatie was veranderd heeft afgespeeld (ibid.). Het is ten eerste opvallend dat u uw ontslag bespreekt in het bijzijn van de coördinator, u verklaarde namelijk een slechte relatie met haar te hebben en te vermoeden dat ze informatie aan de overheid doorspeelde. Ook uw verklaring dat de coördinator hierbij aanwezig was is opmerkelijk. Haar kantoor was namelijk niet alleen al een maand van locatie veranderd, ook verklaarde u eerder dat u ze niet meer had gezien na de verhuis (NPO, p.18). De vaststelling dat u zeer inconsistente verklaringen aflegde omtrent een cruciaal moment in uw asielverhaal, met name uw ontslag, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.

Verder dient opgemerkt dat u na uw deelname aan de protesten nog lange tijd, zo'n jaar en vier maanden, zonder grote problemen als leerkracht hebt kunnen werken (NPO, p.18). Ook kon u nadat u stopte met werken nog anderhalf jaar bij uw halfbroer W.(...) verblijven en werd u behalve enkele telefoontjes die u negeerde niet meer benaderd (NPO, p.14). Hierover verklaarde u dat dit was omdat de overheid niet wist waar u woonde (NPO, p.18). Opmerkelijk genoeg wist de overheid wel bij wie ze moesten aanbellen om het arrestatiebevel af te geven (NPO, p.20). U zei hierover dat de overheid niet wist waar u woonde toen u uw huis had verkocht, maar dat ze toen ze uw arrestatiebevel wilden afgeven uw familieleden hebben geïdentificeerd en zo het adres van W.(...) zijn te weten gekomen (ibid.). Uw verklaring dat u in de periode tussen uw ontslag en uw vertrek ondergedoken leefde en u daarom niet bent benaderd kan dus niet worden geloofd. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de overheid uw woonplaats makkelijk kon achterhalen. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Daarenboven bleken uw verklaringen omtrent de tijdslijn van de verkoop van uw huis weinig consistent. Zo verklaarde u initieel dat u het huis had verkocht in mei 2022 (NPO, p.5). Nog wat later verklaarde u dan weer het huis te hebben verkocht in mei 2021 (NPO, p.11-12). Iets wat uw echtgenoot ook stellig verklaarde in zijn interview op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud 22/22596 CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO2), p.5). Gevraagd of het dan klopt dat u nog anderhalf jaar in Venezuela hebt gewoond tot uw vertrek naar België, zei u maar tien of elf maanden bij uw halfbroer te hebben gewoond. U voegde nog toe het niet exact te weten, maar wel dat het ongeveer zo lang was (NPO,p.12). Wanneer u dan werd gevraagd na te denken of u het huis in mei 2021 of mei 2022 hebt verkocht, zei u stellig dat het in 2022 was en u er zeker van was (ibid.). Ook wat later verklaarde u opnieuw in mei 2022 uw huis te hebben verkocht (NPO, p.14). Nog wat later in het interview, na de pauze, zei u plots het huis in mei 2021 te hebben verkocht (NPO, p.18). Wanneer u dan nog maar eens werd gevraagd of het nu mei 2021 of 2022 was, zei u zich te hebben vergist en in 2021 het huis te hebben verkocht (NPO, p.19). De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent het

moment dat u uw huis hebt verkocht en bent beginnen onderduiken bij uw halfbroer doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging. Dat u na het persoonlijk onderhoud via uw advocaat per mail d.d. 05.03.2024 laat weten dat de verkoop van uw huis in 2021 plaatsvond, is louter een post-factum opmerking die niets verandert aan voorgaande vaststelling.

Bovendien is het weinig overtuigend dat de Venezolaanse overheid het op u gemunt heeft omwille van uw deelname aan drie protestmarsen. Gevraagd of er hierna nog marsen werden georganiseerd, zei u van wel, maar dat u niet hebt deelgenomen omwille van het risico (NPO, p.18). Dat er dan in november 2023, drie jaar en tien maanden na uw laatste deelname, een arrestatiebevel met uw naam op werd uitgevaardigd waarin u beschuldigd wordt organisator te zijn van gewelddadige betogingen is opvallend en geenszins geloofwaardig. Gevraagd waarom ze u zo viseren, antwoordde u dat u eigenlijk geen idee hebt en u op sociale media wel al soortgelijke situaties had gezien (NPO, p.20). Er dient opgemerkt dat u reeds werd gevraagd naar namen en uitleg omtrent lotgenoten, maar dat u hier toen geen informatie over kon geven (NPO, p.19-20). U maakt bijgevolg niet aannemelijk in het vizier van de Venezolaanse overheid te lopen omwille van uw deelname aan drie kleine en lokale vreedzame protesten zo'n vier jaar geleden.

Voorts dient nog opgemerkt dat uw verklaringen omtrent het arrestatiebevel erg vaag bleken te zijn. Gevraagd hoe W.(...) dit bevel in handen heeft gekregen, zei u dat ze het fysiek hebben overgedragen aan hem (NPO, p.20). Gevraagd wie dat dan heeft gedaan, zei u dit niet te weten en het ook niet te hebben gevraagd (ibid.). Gevraagd wat er voor de rest nog tegen uw broer is gezegd, zei u het opnieuw niet te weten en u zodanig geschrokken was dat u het op dat moment niet wilde weten (ibid.). Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van haar problemen en situatie in land van herkomst. Dat u zicht naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Ten slotte dient opgemerkt dat u tweemaal verklaarde dat het arrestatiebevel op 27 november 2023 op het adres van uw halfbroer toekwam (NPO, p.8 en NPO, p.17). Op het document zelf staat echter te lezen dat **het onderzoek** op 27 november 2022 van start is gegaan en dat het bevel werd ondertekend op 10 december 2022. Dat het bevel pas op 27 november 2023 bij uw halfbroer zou zijn toegekomen is weinig geloofwaardig. De vaststelling dat uw verklaringen niet overeenkomen met de informatie uit het door u voorgelegde document zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in Venezuela en ook daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Venezolaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie infra COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023 en EASO Venezuela Country Focus, zie administratief dossier).

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen wordt er geen geloof gehecht aan de problemen die u kende omwille van uw deelname aan drie protestacties voor het onderwijs. Ook maakte u niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u dat u bij een terugkeer naar Venezuela een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De identiteitsdocumenten – de identiteitskaart en het paspoort van u, uw echtgenoot en uw kinderen, de geboorteakte van uw kinderen en uw huwelijksakte – bevatten enkel informatie over jullie identiteit, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing.

Wat betreft uw diploma en werkcontract dient opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat u werkzaam was als leerkracht in Venezuela. Wel kan er, zoals hierboven reeds beschreven, geen geloof gehecht worden aan de problemen die uit deze job voortvloeiden. Het diploma en werkcontract van uw echtgenoot bevatten louter informatie over zijn activiteiten in Venezuela, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Wat betreft de documenten rond het verblijf in Peru van uw echtgenoot dient opgemerkt dat deze niet meteen betrekking hebben tot uw asielsrelaas. De bewijswaarde is dan ook relatief. Het document met informatie omtrent uw vlucht naar België bevat informatie over uw vertrek uit Venezuela, iets wat wederom niet meteen ter discussie staat in deze beslissing.

Wat betreft de aanbevelingsbrief van jullie priester dient opgemerkt dat dit een document geschreven is op vraag van en dus een gesolliciteerd karakter heeft. Er kan dan ook geen objectieve bewijswaarde aan worden toegekend. Wat betreft de foto's van u en uw echtgenoot tijdens kerkelijke activiteiten dient opgemerkt dat deze louter kunnen aantonen dat jullie actief zijn bij de protestantse kerk La Casa de Dios, iets wat wederom niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Aangaande de foto's van de impact van de economische situatie op u en uw kinderen dient verwezen te worden naar onderstaande beoordeling van de socio-economische situatie in Venezuela.

Het arrestatiebevel werd reeds hierboven besproken.

In verband met de e-mail die het CGVS op 5 maart 2024 ontving van uw advocaat met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden

opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.”

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoekster:

“Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste moet er op gewezen worden dat u niet aannemelijk maakt een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw betrokkenheid bij de politieke partij NVIPA. Zo heeft u op de DVZ met geen woord gerept over die partij toen u gevraagd werd naar de feiten die u uw land hebben doen verlaten (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 5). Ook toen u gevraagd werd of u actief was bij een organisatie of partij en welke vrees u hierdoor koesterde bij terugkeer, antwoordde u ontkennend (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 3). Uw echtgenoot vermeldde op de DVZ dan weer wel dat jullie de partij NVIPA steunden, maar hij vertelde tegelijkertijd dat jullie zelf nooit deelnamen aan de door hun georganiseerde protesten tegen de overheid (vragenlijst CGVS V.(...) , punt 3).

*Op het CGVS vermeldt u wel uw steun aan NVIPA, maar bent u dan weer inconsistent en vaag over uw deelname aan protestmarsen. Zo is het opvallend dat u initieel verklaarde vanaf 2012 deel te hebben genomen aan **een paar** marsen georganiseerd door NVIPA (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO), p.8). U herhaalde dit nog eens door te zeggen dat hoewel u niet verbonden was aan de partij NVIPA u **hier en daar** eens aan een mars hebt deelgenomen (NPO, p.9). Wanneer u dan wat later gevraagd werd aan hoeveel marsen u precies hebt meegedaan, antwoordde u aan één mars voor de politieke partij te hebben deelgenomen en legde u uit dat u tijdens een activiteit in november 2012 meehielp aan de politieke campagne van uw lokale priester (NPO, p.9). Dat u initieel liet uitschijnen aan meerdere marsen georganiseerd door NVIPA te hebben deelgenomen, om dan later te verklaren dat het maar om één activiteit ging doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Ook dient benadrukt dat uw echtgenoot op de DVZ stellig verklaarde dat jullie **nooit** aan protestmarsen van de NVIPA hebben deelgenomen.*

Verder verklaarde u zelf niet rechte reeks te zijn verbonden aan de partij en ook geen politieke activist te zijn. U steunde deze partij louter om uw lokale priester een hart onder de riem te steken (NPO, p.9). Het is dan ook opvallend dat u “ja natuurlijk” antwoordde op de vraag of u een vrees bij terugkeer koestert omwille van uw sympathie voor die partij (NPO, p.8). Wanneer hier dan op in werd gegaan veranderde u steeds van onderwerp en verwees u telkens naar uw deelname aan protesten voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten (NPO, p.8). Wanneer u geconfronteerd werd met bovenstaande vaststellingen, verwees u naar het feit dat uw priester vervolgd is geweest omwille van zijn deelname aan de gouverneursverkiezingen in 2012 en begon u opnieuw over het arrestatiebevel en uw job als leerkracht (NPO, p.9-10). Er dient op gewezen te worden dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt omtrent uw vrees bij terugkeer omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA. Dit belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd. Bovendien dateren de feiten van 2012 en hebt u hierna nooit enige problemen gekend. U maakt dus niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA.

Verder hebt u weinig overtuigende verklaringen afgelegd omtrent uw deelname aan protesten voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten. Zo dient ten eerste opgemerkt dat noch u noch uw echtgenoot op de DVZ enige melding hebben gemaakt van uw deelname aan deze marsen (vragenlijst CGVS Y.(...) en vragenlijst CGVS V.(...)). Uw deelname aan deze marsen lag nochtans aan de basis van uw problemen en vormt ook de kern van uw toekomstgerichte vrees bij terugkeer naar Venezuela. Dat zowel u als uw echtgenoot op de DVZ geen melding hebben gemaakt van een kernelement van uw vluchtrelaas doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

*Op het CGVS bent u dan weer inconsistent over uw deelname aan die marsen. Zo verklaarde u in september 2019, november 2019 en januari 2020 te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor het onderwijs (NPO, p.9). Wanneer hier verdere vragen over werden gesteld, zei u dat er altijd pers aanwezig was en dat er **eenmalig** bij de **derde mars** van **januari 2020** politie-eenheden van de overheidsgroep ‘de colectivos’ aanwezig waren (NPO, p.10). Wat later in het interview zei u plots dat de colectivos aanwezig waren op de tweede **en** de derde mars (NPO, p.16). Hiermee geconfronteerd, legde u uit waarom er op de tweede en derde mars colectivos aanwezig waren (NPO, p. 17), maar gaf u geen uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent de aanwezigheid van veiligheidsdiensten op de protesten doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.*

Ook is het opmerkelijk dat u geen enkele foto kan voorleggen van uw aanwezigheid op die protestmarsen en legt u hierover inconsistente en vage verklaringen af. Zo zei u dat u geen foto's hebt van die marsen omdat u bang was dat die u in de problemen zouden brengen (NPO, p.8). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u niet bepaald een geheim maakte van uw deelname aan die protesten. Zo ging u met dertien collega's en nog enkele vertegenwoordigers van uw school naar de eerste mars (NPO, p.16). Ook wist het schoolbestuur en de coördinator van jullie deelname en werden jullie hier allemaal op aangesproken (ibid.). Verder is het opvallend dat u initieel verklaarde dat er **geen** foto's van u werden genomen, alsook dat er niets gepubliceerd werd aangezien de leerkrachten een bedreiging hadden gekregen dat jullie aanwezigheid op een mars zou leiden tot salarisverlies (NPO, p. 9), maar dat u erna verklaart dat er **veel mensen** waren die foto's namen en u ze zou doorsturen mocht u er aan kunnen komen (NPO, p.18). Er dient nog opgemerkt dat het CGVS tot op heden geen foto's van u op de protestmarsen heeft ontvangen.

Er dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk maakt te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten tussen 2019 en 2020.

Daarenboven kan er evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die voortvloeiden uit uw aanwezigheid op die drie protestmarsen. Uw verklaringen hierover bleken weinig overtuigend. Gevraagd wat de reactie van de school was nadat ze te weten kwamen dat u had meegedaan aan die eerste protestmars, antwoordde u dat de coördinator zei dat als u zou blijven meedoen, ze uw salaris zou opschorten, alsook een nota zou doorgeven aan de overheid waarin zou staan dat u radicaal bent en een landverraadster (NPO, p.16). Gevraagd of de coördinator dat tegen alle deelnemers had gezegd, zei u dat ze het specifiek tegen u zei en erna ook tegen iedereen. U voegde nog toe dat ze een lijst had van leerkrachten waarvan het salaris reeds opgeschort was (ibid.). Gevraagd of u op die lijst stond, antwoordde u "gelukkig niet" en lichtte u toe dat dit kwam omdat u nooit foto's liet nemen van u op zo'n marsen (ibid.). Het is opmerkelijk dat u dit zegt aangezien uit uw verklaringen blijkt dat de coördinator volledig op de hoogte was van uw deelname aan de protesten. Dat zij u dus niet op die lijst zette omdat er geen foto's van u op die mars bestonden is weinig overtuigend.

Bovendien is het opvallend dat u ook na uw tweede en derde deelname aan een protestmars – waarmee u rechtstreeks inging tegen het advies van de coördinator – niet op die lijst bent gezet. Gevraagd of u na de tweede mars problemen kreeg, zei u dat de sfeer met de coördinator zodanig vijandelijk werd opdat het niet meer houdbaar was en ze continu aktes tegen jullie opstelde (NPO, p.17). Gevraagd of u op de lijst werd gezet, zei u van niet. U voegde toe dat u later werd gezien als opposant tegen de overheid en dat u denkt dat zij daar iets mee te maken had omdat ze een lijst bijhield met wie er allemaal naar de marsen ging (ibid.). Het is zeer opvallend dat u zelfs na meermaals protesteren nooit bent toegevoegd aan de lijst met leerkrachten die deelnamen aan marsen en hierdoor loonverlies moesten slikken, hoewel de coördinator klaarblijkelijk op de hoogte was van uw herhaaldelijke deelnames én zij na uw eerste deelname expliciet had gedreigd u op die lijst te zetten mocht u marsen blijven bijwonen. Verder dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u ernstige, persoonlijke problemen kreeg na uw deelname aan de drie marsen. Hiermee geconfronteerd, zei u dat er collegaleerkrachten een klacht hadden ingediend tegen de coördinator en ze hierdoor in februari of maart 2020 van kantoor is veranderd (NPO, p.18). Deze uitleg verklaart echter niet waarom u tussen uw eerste deelname in september 2019 en het vertrek van de coördinator, zo'n vijf à zes maanden later, niet op de lijst werd gezet of andere ernstige gevolgen ondervond. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Er dient ook hier toegevoegd dat noch u noch uw echtgenoot op de DVZ enige melding hebben gemaakt van een coördinator op uw school die u en uw collega's viseerde en bedreigde ten gevolge van jullie deelname aan deze marsen (vragenlijst CGVS Y.(...) en vragenlijst CGVS V.(...)). Jullie verklaringen op de DVZ leggen vooral de nadruk op de dwang die u voelde om na covid voor een laag loon opnieuw fysiek les te geven (vragenlijst CGVS V.(...)) en de wil die u had om uw job als leerkracht op te zeggen omwille van het karig loon en jullie intentie om naar Europa te migreren voor een beter leven (vragenlijst CGVS Y.(...)). Het is zeer opvallend hoe sterk de essentie van jullie verklaringen op de DVZ afwijkt van die van jullie vluchtrelaas op het CGVS.

Voorts waren uw verklaringen omtrent uw lotgenoten zeer vaag en weinig overtuigend, en maakt u geen individuele vrees in uw hoofd aannemelijk. Zo verklaarde u dat u weet heeft van leerkrachten die werden gearresteerd of die verdwenen omwille van hun deelname aan protestacties (NPO, p.10). U preciseert wel meteen dat het ging om **nationale** marsen begin 2023 waarvoor nationaal werd opgeroepen om deel te nemen, terwijl u zelf enkel deelnam aan drie **lokale** marsen georganiseerd door lokale groeperingen in 2019-2020, waarmee u een belangrijk onderscheid aanhaalt tussen beide situaties. Later zei u ook nog dat u wist dat u een arrestatiebevel zou ontvangen, omdat het ook al was gebeurd met collega's (NPO, p.14). Op het einde van het interview gevraagd naar vergelijkbare situaties, antwoordde u dat het niet bij uw eigen

collega's is gebeurd, maar dat u wel leerkrachten van andere scholen kent (NPO, p.20). Gevraagd om hun namen en wat meer uitleg, moet u het antwoord schuldig blijven en zei u dat u zulke dingen voornamelijk op sociale media hebt gezien en dat u geen mensen rechtsreeks kent (ibid.). De vaststelling dat u geen enkel concreet en gedetailleerd voorbeeld kan geven van een collegaleerkracht die in een gelijkaardige situatie als die van u een arrestatiebevel ontving van de autoriteiten – hoewel u dus met dertien collega's en een paar vertegenwoordigers van uw school ging protesteren én er per school zo'n 20 à 25 mensen aanwezig waren (NPO, p. 16) – zorgt ervoor dat u in uw hoofde geen concrete, persoonlijke vrees aannemelijk maakt.

Daarenboven was u zeer inconsistent over het indienen van uw ontslag. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u **geen ontslag** hebt proberen te nemen omdat u wist wat er zou gebeuren mocht u dat doen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u dan weer wel te hebben geprobeerd ontslag te nemen, maar dat het niet werd geaccepteerd (NPO, p.7). Wanneer de vraag later nog eens werd gesteld, antwoordde u plots geen ontslag te hebben genomen omdat u het niet durfde (NPO, p.18). Geconfronteerd met het feit dat uw echtgenoot bij de DVZ verklaarde dat u dat wel hebt geprobeerd, zei u dat dit inderdaad klopt en u dus wel ontslag wilde nemen, maar dat het niet mogelijk was (ibid. en zie vragenlijst CGVS V.(...) , vraag 5). Gevraagd wanneer dit dan was, vertelde u dat u erover had gesproken met de directrice, maar dat de coördinator erbij stond en zij u vertelde dat het niet mogelijk was om ontslag te nemen omwille van het lerarentekort (NPO, p.19). Wanneer u dan nog eens werd gevraagd wanneer dit precies was, zei u dat het zich één maand nadat de coördinator van locatie was veranderd heeft afgespeeld (ibid.). Het is ten eerste opvallend dat u uw ontslag bespreekt in het bijzijn van de coördinator, u verklaarde namelijk een slechte relatie met haar te hebben en te vermoeden dat ze informatie aan de overheid doorspeelde. Ook uw verklaring dat de coördinator hierbij aanwezig was is opmerkelijk. Haar kantoor was namelijk niet alleen al een maand van locatie veranderd, ook verklaarde u eerder dat u ze niet meer had gezien na de verhuis (NPO, p.18). De vaststelling dat u zeer inconsistente verklaringen aflegde omtrent een cruciaal moment in uw asielverhaal, met name uw ontslag, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.

Verder dient opgemerkt dat u na uw deelname aan de protesten nog lange tijd, zo'n jaar en vier maanden, zonder grote problemen als leerkracht hebt kunnen werken (NPO, p.18). Ook kon u nadat u stopte met werken nog anderhalf jaar bij uw halfbroer W.(...) verblijven en werd u behalve enkele telefoontjes die u negeerde niet meer benaderd (NPO, p.14). Hierover verklaarde u dat dit was omdat de overheid niet wist waar u woonde (NPO, p.18). Opmerkelijk genoeg wist de overheid wel bij wie ze moesten aanbellen om het arrestatiebevel af te geven (NPO, p.20). U zei hierover dat de overheid niet wist waar u woonde toen u uw huis had verkocht, maar dat ze toen ze uw arrestatiebevel wilden afgeven uw familieleden hebben geïdentificeerd en zo het adres van W.(...) zijn te weten gekomen (ibid.). Uw verklaring dat u in de periode tussen uw ontslag en uw vertrek ondergedoken leefde en u daarom niet bent benaderd kan dus niet worden geloofd. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de overheid uw woonplaats makkelijk kon achterhalen. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Daarenboven bleken uw verklaringen omtrent de tijdslijn van de verkoop van uw huis weinig consistent. Zo verklaarde u initieel dat u het huis had verkocht in mei 2022 (NPO, p.5). Nog wat later verklaarde u dan weer het huis te hebben verkocht in mei 2021 (NPO, p.11-12). Iets wat uw echtgenoot ook stellig verklaarde in zijn interview op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud 22/22596 CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO2), p.5). Gevraagd of het dan klopt dat u nog anderhalf jaar in Venezuela hebt gewoond tot uw vertrek naar België, zei u maar tien of elf maanden bij uw halfbroer te hebben gewoond. U voegde nog toe het niet exact te weten, maar wel dat het ongeveer zo lang was (NPO,p.12). Wanneer u dan werd gevraagd na te denken of u het huis in mei 2021 of mei 2022 hebt verkocht, zei u stellig dat het in 2022 was en u er zeker van was (ibid.). Ook wat later verklaarde u opnieuw in mei 2022 uw huis te hebben verkocht (NPO, p.14). Nog wat later in het interview, na de pauze, zei u plots het huis in mei 2021 te hebben verkocht (NPO, p.18). Wanneer u dan nog maar eens werd gevraagd of het nu mei 2021 of 2022 was, zei u zich te hebben vergist en in 2021 het huis te hebben verkocht (NPO, p.19). De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent het moment dat u uw huis hebt verkocht en bent beginnen onderduiken bij uw halfbroer doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging. Dat u na het persoonlijk onderhoud via uw advocaat per mail d.d. 05.03.2024 laat weten dat de verkoop van uw huis in 2021 plaatsvond, is louter een post-factum opmerking die niets verandert aan voorgaande vaststelling.

Bovendien is het weinig overtuigend dat de Venezolaanse overheid het op u gemunt heeft omwille van uw deelname aan drie protestmarsen. Gevraagd of er hierna nog marsen werden georganiseerd, zei u van wel, maar dat u niet hebt deelgenomen omwille van het risico (NPO, p.18). Dat er dan in november 2023, drie jaar en tien maanden na uw laatste deelname, een arrestatiebevel met uw naam op werd uitgevaardigd waarin u beschuldigd wordt organisator te zijn van gewelddadige betogingen is opvallend en geenszins geloofwaardig. Gevraagd waarom ze u zo viseren, antwoordde u dat u eigenlijk geen idee hebt en u op sociale media wel al soortgelijke situaties had gezien (NPO, p.20). Er dient opgemerkt dat u reeds werd gevraagd naar namen en

uitleg omtrent lotgenoten, maar dat u hier toen geen informatie over kon geven (NPO, p.19-20). U maakt bijgevolg niet aannemelijk in het vizier van de Venezolaanse overheid te lopen omwille van uw deelname aan drie kleine en lokale vreedzame protesten zo'n vier jaar geleden.

Voorts dient nog opgemerkt dat uw verklaringen omtrent het arrestatiebevel erg vaag bleken te zijn. Gevraagd hoe W.(...) dit bevel in handen heeft gekregen, zei u dat ze het fysiek hebben overgedragen aan hem (NPO, p.20). Gevraagd wie dat dan heeft gedaan, zei u dit niet te weten en het ook niet te hebben gevraagd (ibid.). Gevraagd wat er voor de rest nog tegen uw broer is gezegd, zei u het opnieuw niet te weten en u zodanig geschrokken was dat u het op dat moment niet wilde weten (ibid.). Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van haar problemen en situatie in land van herkomst. Dat u zicht naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Ten slotte dient opgemerkt dat u tweemaal verklaarde dat het arrestatiebevel op 27 november 2023 op het adres van uw halfbroer toekwam (NPO, p.8 en NPO, p.17). Op het document zelf staat echter te lezen dat **het onderzoek** op 27 november **2022** van start is gegaan en dat het bevel werd ondertekend op 10 december 2022. Dat het bevel pas op 27 november **2023** bij uw halfbroer zou zijn toegekomen is weinig geloofwaardig. De vaststelling dat uw verklaringen niet overeenkomen met de informatie uit het door u voorgelegde document zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in Venezuela en ook daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Venezolaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie infra COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023 en EASO Venezuela Country Focus, zie administratief dossier).

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen wordt er geen geloof gehecht aan de problemen die u kende omwille van uw deelname aan drie protestacties voor het onderwijs. Ook maakte u niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat u dat u bij een terugkeer naar Venezuela een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De identiteitsdocumenten – de identiteitskaart en het paspoort van u, uw echtgenoot en uw kinderen, de geboorteakte van uw kinderen en uw huwelijksakte – bevatten enkel informatie over jullie identiteit, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing.

Wat betreft uw diploma en werkcontract dient opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat u werkzaam was als leerkracht in Venezuela. Wel kan er, zoals hierboven reeds beschreven, geen geloof gehecht worden aan de problemen die uit deze job voortvloeiden. Het diploma en werkcontract van uw echtgenoot bevatten louter informatie over zijn activiteiten in Venezuela, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Wat betreft de documenten rond het verblijf in Peru van uw echtgenoot dient opgemerkt dat deze niet meteen betrekking hebben tot uw asielaanvraag. De bewijswaarde is dan ook relatief. Het document met informatie omtrent uw vlucht naar België bevat informatie over uw vertrek uit Venezuela, iets wat wederom niet meteen ter discussie staat in deze beslissing.

Wat betreft de aanbevelingsbrief van jullie priester dient opgemerkt dat dit een document geschreven is op vraag van en dus een gesolliciteerd karakter heeft. Er kan dan ook geen objectieve bewijswaarde aan worden toegekend. Wat betreft de foto's van u en uw echtgenoot tijdens kerkelijke activiteiten dient opgemerkt dat deze louter kunnen aantonen dat jullie actief zijn bij de protestantse kerk La Casa de Dios, iets wat wederom niet meteen ter discussie staat in deze beslissing. Aangaande de foto's van de impact van de economische situatie op u en uw kinderen dient verwezen te worden naar onderstaande beoordeling van de socio-economische situatie in Venezuela.

Het arrestatiebevel werd reeds hierboven besproken.

In verband met de e-mail die het CGVS op 5 maart 2024 ontving van uw advocaat met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat hiermee rekening gehouden werd, en dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen nood is aan internationale bescherming te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekers niet aantonen dat de motivering onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekers komen in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en hun vrees, het minimaliseren van de gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

Waar verzoekers opmerken dat zij wel degelijk alle informatie met verweerster hebben gedeeld wat betreft verzoeksters deelname aan één mars voor de politieke partij en de deelname aan een activiteit in november 2012 waar zij meehielp aan de politieke campagne van de lokale priester kunnen zij niet worden gevolgd. In de bestreden beslissingen werd desbetreffend terecht geoordeeld als volgt:

“Ten eerste moet er op gewezen worden dat u niet aannemelijk maakt een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw betrokkenheid bij de politieke partij NVIPA. Zo heeft u op de DVZ met geen woord gerept over die partij toen u gevraagd werd naar de feiten die u uw land hebben doen verlaten (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 5). Ook toen u gevraagd werd of u actief was bij een organisatie of partij en welke vrees u hierdoor koesterde bij terugkeer, antwoordde u ontkennend (vragenlijst CGVS Y.(...) , punt 3). Uw echtgenoot vermeldde op de DVZ dan weer wel dat jullie de partij NVIPA steunden, maar hij vertelde tegelijkertijd dat jullie zelf nooit deelnamen aan de door hun georganiseerde protesten tegen de overheid (vragenlijst CGVS V.(...) , punt 3).

*Op het CGVS vermeldt u wel uw steun aan NVIPA, maar bent u dan weer inconsistent en vaag over uw deelname aan protestmarsen. Zo is het opvallend dat u initieel verklaarde vanaf 2012 deel te hebben genomen aan **een paar** marsen georganiseerd door NVIPA (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO), p.8). U herhaalde dit nog eens door te zeggen dat hoewel u niet verbonden was aan de partij NVIPA u **hier en daar** eens aan een mars hebt deelgenomen (NPO, p.9). Wanneer u dan wat later gevraagd werd aan hoeveel marsen u precies hebt meegedaan, antwoordde u aan één mars voor de politieke partij te hebben deelgenomen en legde u uit dat u tijdens een activiteit in november 2012 meehielp aan de politieke campagne van uw lokale priester (NPO, p.9). Dat u initieel liet uitschijnen aan meerdere marsen georganiseerd door NVIPA te hebben deelgenomen, om dan later te verklaren dat het maar om één activiteit ging doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Ook dient benadrukt dat uw echtgenoot op de DVZ stellig verklaarde dat jullie **nooit** aan protestmarsen van de NVIPA hebben deelgenomen.*

Verder verklaarde u zelf niet rechteerksreeks te zijn verbonden aan de partij en ook geen politieke activist te zijn. U steunde deze partij louter om uw lokale priester een hart onder de riem te steken (NPO, p.9). Het is dan ook opvallend dat u “ja natuurlijk” antwoordde op de vraag of u een vrees bij terugkeer koestert omwille van uw sympathie voor die partij (NPO, p.8). Wanneer hier dan op in werd gegaan veranderde u steeds van onderwerp en verwees u telkens naar uw deelname aan protesten voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten (NPO, p.8). Wanneer u geconfronteerd werd met bovenstaande vaststellingen, verwees u naar het feit dat uw priester vervolgd is geweest omwille van zijn deelname aan de gouverneursverkiezingen in 2012 en begon u opnieuw over het arrestatiebevel en uw job als leerkracht (NPO, p.9-10). Er dient op gewezen te worden dat u geen enkel concreet en gedetailleerd element vermeldt omtrent uw vrees bij terugkeer omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA. Dit belet dat uw beweringen als vaststaand worden beschouwd. Bovendien dateren de feiten van 2012 en hebt u hierna nooit enige problemen gekend. U maakt dus niet aannemelijk een vrees bij terugkeer te koesteren omwille van uw sympathie voor de politieke partij NVIPA.”

Met het betoog dat de nadruk *in casu* ligt op de deelname van verzoekster aan protestmarsen voor het onderwijs, waarbij er werd opgekomen voor de rechten van de docenten en het geen betoog behoeft dat verzoekers, en meer specifiek verzoekster, bijkomend opviel, gelet op haar sympathie en deze van verzoeker voor de politieke partij NVIPA, doen zij geen afbreuk aan voormelde pertinente en concrete vaststellingen. Het arrestatiebevel dat op naam van verzoekster werd afgeleverd kan hierop geen ander licht werpen. Voor zover zij van mening zijn dat het arrestatiebevel hun beweringen kan ondersteunen, gaan zij voorbij aan de specifieke vaststellingen met betrekking tot dit arrestatiebevel (zie *infra*).

Waar verzoekster ook wil benadrukken dat zij het, gelet op de gebeurtenissen van de afgelopen jaren (de bedreigingen, de gegronde vrees, de gedwongen verhuis naar België, etc...), zeer moeilijk heeft en dat de stress die verzoekster door alle problemen ervaart, immens is in die zin dat verzoekster zelfs duistere gedachten heeft en hieraan toevoegt dat het niet evident is om alles opnieuw te beleven zoals blijkt uit haar verklaringen, wijst de Raad erop dat elk persoonlijk onderhoud stress en emoties met zich meebrengt, maar *in casu* er geen gegevens voorhanden zijn dat er sprake was van zodanige emoties dat deze verzoekster verhinderd hebben coherente, nauwkeurige en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Zo benadrukt de Raad ook dat verzoekster bij de vragenlijst inzake de bijzondere procedurele noden ontkennend heeft geantwoord op de vraag of er volgens haar bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie AD, "vragenlijst procedure noden", vraag 1). Verzoekster heeft ook nergens in de loop van de procedure melding gemaakt van het gegeven dat zij zodanig gestresseerd zou zijn of mentale problemen zou hebben, dat dit haar zou verhinderen om coherente en concrete verklaringen af te leggen. Zo gaf zij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan dat zij een beetje nerveus was, maar dat haar gezondheid "ok" is en dat het mogelijk is dat zij verward geraakt bij de data (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, 3). Ook bij het einde van het persoonlijk onderhoud maakte verzoekster noch haar advocaat desbetreffend enige opmerking. Er liggen dan ook geen gegevens voor, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat er in hoofdte van verzoekster een specificiteit bestond, die de commissaris-generaal ertoe noopte om een bijzondere vraagstelling te hanteren noch dat die verzoekster verhinderd zou hebben coherente, nauwkeurige en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Er liggen zo ook geen medische stukken voor, zodat verzoeksters beweerde problematiek beperkt blijkt tot een ongestaafde zelfdiagnose.

Met het betoog dat zij niet expliciet de deelname van verzoekster aan de protestmarsen tijdens hun eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebben vermeld, doch dat niet kan worden voorgehouden dat zij tijdens hun eerste interview niet de kernelementen van hun vluchtrelaas zouden hebben aangehaald, omdat zij beide bij Dienst Vreemdelingenzaken stelden dat verzoekster geen ontslag kon nemen en zij, als publieke werknemster die haar job achterliet, zal worden aanzien als landverraadster, overtuigen zij opnieuw niet.

Dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebben aangegeven dat verzoekster geen ontslag kon nemen en zij, als publieke werknemster die haar job achterliet, zal worden aanzien als landverraadster staat in schril contrast met het betoog dat zij op het Commissariaat-generaal uit de doeken deden en waarin zij zelf de link maakten van hun problemen met de deelname aan deze protestmarsen.

Zelfs in het verzoekschrift wordt gesteld *"In tegenstelling tot hetgeen verweerster in de bestreden beslissingen voorhoudt lijkt het, gelet op dat wat hierboven werd uiteengezet, wél aannemelijk dat tweede verzoekster heeft deelgenomen aan de drie protestmarsen voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten tussen 2019 en 2020. Daaruit volgt logischerwijze ook dat de problemen die tweede verzoekster heeft gekend, door haar deelname aan de protestmarsen, waarachtig zijn"* alsook *"Verzoekers worden in Venezuela vervolgd omwille van hun politieke overtuiging én door de deelname van tweede verzoekster aan protestmarsen voor het verkrijgen van betere werkomstandigheden"* waaruit blijkt dat verzoeksters problemen op basis waarvan zij thans internationale bescherming vragen voortvloeien uit haar deelname aan deze protestmarsen en wel degelijk de kern van het relaas uitmaakt.

Zo kon terecht worden vastgesteld dat verzoekster noch verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken enige melding hebben gemaakt van verzoeksters deelname aan deze protestmarsen. In weerwil van wat verzoekers trachten voor te houden blijkt uit hun verklaringen afdoende dat verzoeksters deelname aan deze marsen aan de basis lag van haar problemen en hun vertrek uit Venezuela en vormt deze deelname evenzeer de kern van hun toekomstgerichte vrees bij terugkeer naar Venezuela.

Bovendien werd vastgesteld dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot deze protestmarsen. Waar verzoekster in het verzoekschrift wil verduidelijken dat er zowel op de tweede als op de derde mars een aanwezigheid was van de 'collectivos' plaats zij de volgende pertinente vaststellingen niet in een ander licht: *"Op het CGVS bent u dan weer inconsistent over uw deelname aan die marsen. Zo verklaarde u in september 2019, november 2019 en januari 2020 te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor het onderwijs (NPO, p.9). Wanneer hier verdere vragen over werden gesteld, zei u dat er altijd pers aanwezig was en dat er eenmalig bij de derde mars van januari 2020 politie-eenheden van de overheidsgroep 'de colectivos' aanwezig waren (NPO, p.10). Wat later in het interview zei u plots dat de colectivos aanwezig waren op de tweede en de derde mars (NPO, p.16). Hiermee geconfronteerd, legde u uit waarom er op de tweede en derde mars colectivos aanwezig waren (NPO, p. 17), maar gaf u geen uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent de aanwezigheid van veiligheidsdiensten op de protesten doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw*

verklaringen hierover.” Het in het verzoekschrift kiezen voor één versie van tegenstrijdige verklaringen heft de tegenstrijdigheid immers niet op.

Het betoog dat zij van slag was tijdens het interview kan hier evenmin een ander licht op werpen. Verzoekster toont niet aan dat van haar in de gegeven omstandigheden niet kon worden verwacht dat zij coherente verklaringen kon afleggen over deze protestmarsen waarop zij naar eigen zeggen zelf aanwezig was geweest en de kern van haar problemen uitmaakt. Het argument dat het best mogelijk is dat zij de vraag niet goed heeft begrepen en/of foutief heeft geantwoord is louter speculatief. Het betoog dat zij later in haar interview meer gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over de aanwezigheid van ‘de collectivos’ op de tweede en de derde mars, gezien deze laatste twee protestmarsen op gemeentelijk niveau en niet op lokaal niveau, zoals de eerste mars, werden georganiseerd, doet hieraan geen afbreuk aangezien deze latere verklaringen net de tegenstrijdigheid uitmaken.

Met het algemene betoog *“Verzoekers van hun kant hebben echt al het mogelijke gedaan om foto’s van tweede verzoekster, tijdens haar deelname aan de protestmarsen te verkrijgen, maar jammer genoeg is dit verzoekers niet gelukt. Anderzijds is het wél correct dat er bij tweede verzoekster véél angst was om haar salaris te verliezen, waardoor zij probeerde zo weinig mogelijk op te vallen én op de achtergrond bleef.”* werpen zij geen ander licht op de vaststellingen *“dat u geen enkele foto kan voorleggen van uw aanwezigheid op die protestmarsen en legt u hierover inconsistente en vage verklaringen af. Zo zei u dat u geen foto’s hebt van die marsen omdat u bang was dat die u in de problemen zouden brengen (NPO, p.8). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u niet bepaald een geheim maakte van uw deelname aan die protesten. Zo ging u met dertien collega’s en nog enkele vertegenwoordigers van uw school naar de eerste mars (NPO, p.16). Ook wist het schoolbestuur en de coördinator van jullie deelname en werden jullie hier allemaal op aangesproken (ibid.). Verder is het opvallend dat u initieel verklaarde dat er **geen** foto’s van u werden genomen, alsook dat er niets gepubliceerd werd aangezien de leerkrachten een bedreiging hadden gekregen dat jullie aanwezigheid op een mars zou leiden tot salarisverlies (NPO, p. 9), maar dat u erna verklaart dat er **veel mensen** waren die foto’s namen en u ze zou doorsturen mocht u er aan kunnen komen (NPO, p.18). Er dient nog opgemerkt dat het CGVS tot op heden geen foto’s van u op de protestmarsen heeft ontvangen.”* Het louter stellen dat er veel angst was om haar salaris te verliezen, waardoor zij probeerde zo weinig mogelijk op te vallen en op de achtergrond bleef, plaatst de vaststelling dat zij van haar deelname aan die protesten geen geheim maakte gezien zij met dertien collega’s en nog enkele vertegenwoordigers van haar school naar de eerste mars ging en het schoolbestuur en de coördinator van hun deelname wist en zij hier allemaal op werden aangesproken, niet in een ander licht. Verzoekers slagen er evenmin in een valabele verklaring te geven voor de pertinente vaststelling *“Verder is het opvallend dat u initieel verklaarde dat er **geen** foto’s van u werden genomen, alsook dat er niets gepubliceerd werd aangezien de leerkrachten een bedreiging hadden gekregen dat jullie aanwezigheid op een mars zou leiden tot salarisverlies (NPO, p. 9), maar dat u erna verklaart dat er **veel mensen** waren die foto’s namen en u ze zou doorsturen mocht u er aan kunnen komen (NPO, p.18).”*

Gelet op voormelde vaststellingen kan verzoekster niet aannemelijk maken te hebben deelgenomen aan protestmarsen voor betere werkomstandigheden voor leerkrachten tussen 2019 en 2020, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht worden aan de problemen die voortvloeiden uit haar aanwezigheid op die drie protestmarsen.

Het verder louter toegeven dat zij niet op de lijst werd gezet, maar wel gelet op haar politieke sympathieën, gezien werd als een opposant van de overheid kan niet volstaan om volgende pertinente en terechte vaststellingen in een ander licht te plaatsen:

“Gevraagd wat de reactie van de school was nadat ze te weten kwamen dat u had meegedaan aan die eerste protestmars, antwoordde u dat de coördinator zei dat als u zou blijven meedoen, ze uw salaris zou opschorten, alsook een nota zou doorgeven aan de overheid waarin zou staan dat u radicaal bent en een landverraadster (NPO, p.16). Gevraagd of de coördinator dat tegen alle deelnemers had gezegd, zei u dat ze het specifiek tegen u zei en erna ook tegen iedereen. U voegde nog toe dat ze een lijst had van leerkrachten waarvan het salaris reeds opgeschort was (ibid.). Gevraagd of u op die lijst stond, antwoordde u “gelukkig niet” en lichtte u toe dat dit kwam omdat u nooit foto’s liet nemen van u op zo’n marsen (ibid.). Het is opmerkelijk dat u dit zegt aangezien uit uw verklaringen blijkt dat de coördinator volledig op de hoogte was van uw deelname aan de protesten. Dat zij u dus niet op die lijst zette omdat er geen foto’s van u op die mars bestonden is weinig overtuigend.

Bovendien is het opvallend dat u ook na uw tweede en derde deelname aan een protestmars – waarmee u rechtstreeks inging tegen het advies van de coördinator – niet op die lijst bent gezet. Gevraagd of u na de tweede mars problemen kreeg, zei u dat de sfeer met de coördinator zodanig vijandelijk werd opdat het niet meer houdbaar was en ze continu aktes tegen jullie opstelde (NPO, p.17). Gevraagd of u op de lijst werd gezet, zei u van niet. U voegde toe dat u later werd gezien als opposant tegen de overheid en dat u denkt dat

zij daar iets mee te maken had omdat ze een lijst bijhield met wie er allemaal naar de marsen ging (ibid.). Het is zeer opvallend dat u zelfs na meermaals protesteren nooit bent toegevoegd aan de lijst met leerkrachten die deelnamen aan marsen en hierdoor loonverlies moesten slikken, hoewel de coördinator klaarblijkelijk op de hoogte was van uw herhaaldelijke deelnames én zij na uw eerste deelname expliciet had gedreigd u op die lijst te zetten mocht u marsen blijven bijwonen. Verder dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u ernstige, persoonlijke problemen kreeg na uw deelname aan de drie marsen. Hiermee geconfronteerd, zei u dat er collegaleerkrachten een klacht hadden ingediend tegen de coördinator en ze hierdoor in februari of maart 2020 van kantoor is veranderd (NPO, p.18). Deze uitleg verklaart echter niet waarom u tussen uw eerste deelname in september 2019 en het vertrek van de coördinator, zo'n vijf à zes maanden later, niet op de lijst werd gezet of andere ernstige gevolgen ondervond. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging."

De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoekster na zagezegd meermaals protesteren nooit is toegevoegd aan de lijst met leerkrachten die deelnamen aan marsen en hierdoor loonverlies moesten slikken, hoewel de coördinator klaarblijkelijk op de hoogte was van verzoeksters herhaaldelijke deelnames en zij na de eerste deelname expliciet had gedreigd haar op die lijst te zetten mocht zij marsen blijven bijwonen. Het argument dat zij continu werd geconfronteerd met de verschillende dreigingen aangaande het schorsen van haar salaris doet hieraan geen afbreuk.

Hierbij komt ook nog de vaststelling dat verzoekers op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding hebben gemaakt van het bestaan van een coördinator op verzoeksters school die haar en haar collega's viseerde en bedreigde ten gevolge van hun deelname aan deze marsen, waarvoor geen enkele valabele verklaring wordt gegeven. Zoals correct werd vastgesteld in de bestreden beslissing leggen verzoekers op de Dienst Vreemdelingenzaken de nadruk op de dwang die verzoekster voelde om na covid voor een laag loon opnieuw fysiek les te geven en de wil die zij had om haar job als leerkracht op te zeggen omwille van het karig loon en de intentie om naar Europa te migreren voor een beter leven. Van bedreigingen omwille van een deelname aan protestmarsen is op de Dienst Vreemdelingenzaken hoegenaamd geen sprake.

Ook betwist verzoekster het argument van verweerster waarbij zij aanhaalt dat verzoekster geen concrete en gedetailleerde voorbeelden kon geven van collega-leerkrachten die zich in een gelijkaardige situatie bevonden en verwijst zij naar haar verklaringen waarbij zij tal van voorbeelden op het nationale niveau heeft aangehaald. Opnieuw gaat verzoekster voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen:

*"Voorts waren uw verklaringen omtrent uw lotgenoten zeer vaag en weinig overtuigend, en maakt u geen individuele vrees in uw hoofde aannemelijk. Zo verklaarde u dat u weet heeft van leerkrachten die werden gearresteerd of die verdwenen omwille van hun deelname aan protestacties (NPO, p.10). U preciseert wel meteen dat het ging om **nationale** marsen begin 2023 waarvoor nationaal werd opgeroepen om deel te nemen, terwijl u zelf enkel deelnam aan drie **lokale** marsen georganiseerd door lokale groeperingen in 2019-2020, waarmee u een belangrijk onderscheid aanhaalt tussen beide situaties. Later zei u ook nog dat u wist dat u een arrestatiebevel zou ontvangen, omdat het ook al was gebeurd met collega's (NPO, p.14). Op het einde van het interview gevraagd naar vergelijkbare situaties, antwoordde u dat het niet bij uw eigen collega's is gebeurd, maar dat u wel leerkrachten van andere scholen kent (NPO, p.20). Gevraagd om hun namen en wat meer uitleg, moet u het antwoord schuldig blijven en zei u dat u zulke dingen voornamelijk op sociale media hebt gezien en dat u geen mensen rechtsreeks kent (ibid.). De vaststelling dat u geen enkel concreet en gedetailleerd voorbeeld kan geven van een collegaleerkracht die in een gelijkaardige situatie als die van u een arrestatiebevel ontving van de autoriteiten – hoewel u dus met dertien collega's en een paar vertegenwoordigers van uw school ging protesteren én er per school zo'n 20 à 25 mensen aanwezig waren (NPO, p. 16) – zorgt ervoor dat u in uw hoofde geen concrete, persoonlijke vrees aannemelijk maakt."* Het louter verwijzen naar verklaringen omtrent wat er zich op het nationale niveau afspeelt is opnieuw ontoereikend hier een ander licht op te kunnen werpen.

Waar verzoekster thans aangeeft dat het correct is dat zij heeft geprobeerd om ontslag te nemen, maar dat dit niet mogelijk was en haar geweigerd werd, dat zij dit niet goed durfde en bang was voor de gevolgen en dat zij is blijven werken, omdat er tegen de coördinator een klacht werd ingediend en de coördinator werd gewijzigd van locatie, dat de situatie verre van goed/veilig en veilig bleef, zodat zij volledig met haar job gestopt is in mei, dat zij geen ontslag genomen heeft, maar gewoon niet meer naar haar werk is gegaan en besloot geen telefoons meer van school te beantwoorden, overtuigt zij niet. Dit betoog werpt wederom geen ander licht op de talrijke tegenstrijdige verklaringen die zij over haar ontslag aflegde en de motivering desbetreffend wordt voor de duidelijkheid hier hernomen:

*"Daarenboven was u zeer inconsistent over het indienen van uw ontslag. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u **geen ontslag** hebt proberen te nemen omdat u wist wat er zou gebeuren mocht u dat doen (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u dan weer wel te hebben geprobeerd ontslag te nemen, maar dat het niet werd geaccepteerd (NPO, p.7). Wanneer de*

vraag later nog eens werd gesteld, antwoordde u plots geen ontslag te hebben genomen omdat u het niet durfde (NPO, p.18). Geconfronteerd met het feit dat uw echtgenoot bij de DVZ verklaarde dat u dat wel hebt geprobeerd, zei u dat dit inderdaad klopt en u dus wel ontslag wilde nemen, maar dat het niet mogelijk was (ibid. en zie vragenlijst CGVS V.(...) , vraag 5). Gevraagd wanneer dit dan was, vertelde u dat u erover had gesproken met de directrice, maar dat de coördinator erbij stond en zij u vertelde dat het niet mogelijk was om ontslag te nemen omwille van het lerarentekort (NPO, p.19). Wanneer u dan nog eens werd gevraagd wanneer dit precies was, zei u dat het zich één maand nadat de coördinator van locatie was veranderd heeft afgespeeld (ibid.). Het is ten eerste opvallend dat u uw ontslag bespreekt in het bijzijn van de coördinator, u verklaarde namelijk een slechte relatie met haar te hebben en te vermoeden dat ze informatie aan de overheid doorspeelde. Ook uw verklaring dat de coördinator hierbij aanwezig was is opmerkelijk. Haar kantoor was namelijk niet alleen al een maand van locatie veranderd, ook verklaarde u eerder dat u ze niet meer had gezien na de verhuis (NPO, p.18). De vaststelling dat u zeer inconsistente verklaringen aflegde omtrent een cruciaal moment in uw asielverhaal, met name uw ontslag, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.”

Het betoog dat de vaststelling dat verzoekster, na het stoppen met werken, nog anderhalf jaar zonder noemenswaardige problemen met haar gezin in Venezuela kon blijven wonen, overroepen is en zij gigantisch onder druk werd gezet en verschillende dreig telefoons kreeg waardoor een veilig leven in Venezuela voor verzoekers uitgesloten werd en zij wel maatregelen moesten nemen, kan opnieuw geen afbreuk doen aan het gegeven dat verzoekster na haar deelname aan de protesten nog een jaar en vier maanden, zonder grote problemen als leerkracht heeft kunnen werken. Bovendien kon zij nadat zij stopte met werken nog anderhalf jaar bij haar halfbroer verblijven en werd zij behalve enkele telefoontjes die zij negeerde niet meer benaderd. Deze vaststellingen wijzen dan ook niet op een nood aan internationale bescherming.

Waar verzoekers bevestigen dat verzoekster geen gelijklopende verklaringen over de verkoop van haar huis heeft afgelegd, doch dit wijten aan het feit dat verzoekster verward was en zij daarom, onbewust, een verkeerd jaartal heeft gezegd, kan evenmin volstaan. Uit onderstaande motivering blijkt afdoende dat verzoekster verschillende malen de kans werd gegeven het juiste jaartal van de verkoop van haar huis te geven doch dat zij meermaals van gedachten wisselde:

“Daarenboven bleken uw verklaringen omtrent de tijdslijn van de verkoop van uw huis weinig consistent. Zo verklaarde u initieel dat u het huis had verkocht in mei 2022 (NPO, p.5). Nog wat later verklaarde u dan weer het huis te hebben verkocht in mei 2021 (NPO, p.11-12). Iets wat uw echtgenoot ook stellig verklaarde in zijn interview op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud 22/22596 CGVS d.d. 20.02.2024 (verder NPO2), p.5). Gevraagd of het dan klopt dat u nog anderhalf jaar in Venezuela hebt gewoond tot uw vertrek naar België, zei u maar tien of elf maanden bij uw halfbroer te hebben gewoond. U voegde nog toe het niet exact te weten, maar wel dat het ongeveer zo lang was (NPO, p.12). Wanneer u dan werd gevraagd na te denken of u het huis in mei 2021 of mei 2022 hebt verkocht, zei u stellig dat het in 2022 was en u er zeker van was (ibid.). Ook wat later verklaarde u opnieuw in mei 2022 uw huis te hebben verkocht (NPO, p.14). Nog wat later in het interview, na de pauze, zei u plots het huis in mei 2021 te hebben verkocht (NPO, p.18). Wanneer u dan nog maar eens werd gevraagd of het nu mei 2021 of 2022 was, zei u zich te hebben vergist en in 2021 het huis te hebben verkocht (NPO, p.19). De vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegde omtrent het moment dat u uw huis hebt verkocht en bent beginnen onderduiken bij uw halfbroer doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging. Dat u na het persoonlijk onderhoud via uw advocaat per mail d.d. 05.03.2024 laat weten dat de verkoop van uw huis in 2021 plaatsvond, is louter een post-factum opmerking die niets verandert aan voorgaande vaststelling.” Waar verzoekers in het verzoekschrift bevestigen dat het huis in 2021 werd verkocht kiezen zij opnieuw voor één versie van tegenstrijdige verklaringen, doch dit heft de tegenstrijdigheden niet op. Hoe dan ook, voor zover er al sprake kan zijn van verwardheid, wijst de Raad erop dat het het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven is die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en het gebrek aan een nood aan internationale bescherming.

Wat betreft het arrestatiebevel benadrukt verzoekster opnieuw dat haar halfbroer dit ontvangen heeft, nadat de Venezolaanse overheid de familieleden van verzoekers hadden geïdentificeerd en dat zij niet weet waarom dit pas enige tijd later gebeurde en dat zij toen ze het nieuws van het arrestatiebevel te horen kreeg, zodanig geschrokken was dat ze geen verdere informatie meer heeft gevraagd aan haar halfbroer uit angst. Het wordt door verzoekster niet verder toegelicht op welke wijze angst haar zou verhinderd hebben zich te bevragen omtrent het arrestatiebevel. Zoals zij in het verzoekschrift zelf aanhaalt was verzoekster op het ogenblik dat dit arrestatiebevel werd afgeleverd al in België. De vaststelling dat verzoekster zonder enige gegronde reden, geen inspanningen doet teneinde zich te bevragen omtrent deze ingrijpende gebeurtenis, wijst op een gebrek aan interesse in haar hoofd en ondermijnt de geloofwaardigheid van haar verhaal.

Waar zij aangeven geen verklaring te hebben voor wat betreft de data op het arrestatiebevel en beklemtoneken dat verzoeksters halfbroer dit arrestatiebevel zo ontvangen heeft, waarna hij verzoekers op de hoogte heeft gebracht, doen zij geen afbreuk aan de onderstaande pertinente vaststellingen.

*“Ten slotte dient opgemerkt dat u tweemaal verklaarde dat het arrestatiebevel op 27 november 2023 op het adres van uw halfbroer toekwam (NPO, p.8 en NPO, p.17). Op het document zelf staat echter te lezen dat **het onderzoek op 27 november 2022 van start is gegaan en dat het bevel werd ondertekend op 10 december 2022. Dat het bevel pas op 27 november 2023 bij uw halfbroer zou zijn toegekomen is weinig geloofwaardig. De vaststelling dat uw verklaringen niet overeenkomen met de informatie uit het door u voorgelegde document zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover sterk op de helling.**”*

Gelet op wat voorafgaat met name de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de deelname aan protestmarsen en de gevolgen hiervan, kan het betoog van verzoekers dat verzoekers steun aan de lokale priester, R.C., samen te lezen valt met de vrees die verzoekers koesteren omwille van de deelname van verzoekster aan de protestmarsen tot het verkrijgen van betere omstandigheden voor leerkrachten binnen de publieke sector, dan ook niet overtuigen. Overigens stellen verzoekers zelf in het verzoekschrift nooit persoonlijke problemen te hebben gekend omwille van verzoekers steun aan de lokale priester.

De stelling dat zij niet kunnen rekenen op de bescherming van de Venezolaanse overheid gezien deze overheid de oorzaak is van hun problemen, is gelet op wat voorafgaat, niet dienstig.

Gelet op wat voorafgaat slagen verzoekers er niet in om de talrijke gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in de administratieve dossiers en betrekking hebben op de kern van hun vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.4. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar algemene informatie waaruit blijkt dat het moeilijk te weten te komen is over hoe personen die vroeger hebben deelgenomen aan protestmarsen bij een terugkeer door de Venezolaanse autoriteiten zullen worden behandeld, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven desbetreffend in gebreke, zoals afdoende blijkt in wat voorafgaat.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekers maken ook geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Venezuela zouden hebben gekend.

Wat betreft de algemene socio-economische en mensenrechtensituatie in Venezuela, herinnert de Raad eraan dat geen abstractie kan worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever. In dezen verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren (...).”*

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming –

waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Zo stelt het Hof van Justitie:

“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.”

(HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40).

Naar analogie met voormelde rechtspraak valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst blijkt uit de beschikbare landeninformatie niet dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak werd veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat deze situatie louter te wijten is aan een opzettelijk handelen of nalaten van dergelijke actoren. Deze situatie blijkt veeleer het gevolg te zijn van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie.

Verder wijst de Raad er in dit kader op dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet betrekking heeft op *“situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker om internationale bescherming in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

In casu blijkt niet dat verzoekende partijen in deze context persoonlijk worden geviséerd of dat zij behoren tot een groep van geviseerde personen. Verzoekende partijen tonen immers niet aan dat zij bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zullen worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften zullen kunnen voorzien.

Bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoekende partijen bij terugkeer naar Venezuela in een mensonwaardige situatie zullen terechtkomen als gevolg van een intentioneel menselijk handelen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, zoals geïnterpreteerd door het Hof van Justitie. In het verzoekschrift beperken verzoekende partijen zich tot de verwijzing naar algemene informatie en een algemene situatie, doch brengen geen specifieke, individuele elementen bij.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Het Hof van Justitie heeft reeds uitgelegd dat een binnenlands gewapend conflict wordt geacht te bestaan wanneer de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, waarbij het niet noodzakelijk is dat dit conflict kan worden aangemerkt als gewapend conflict dat geen internationaal karakter draagt, in de zin van het internationale humanitaire recht, en waarbij de intensiteit van de gewapende

confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten of de duur van het conflict niet los van de beoordeling van de mate van het geweld dat zich op het betrokken grondgebied voordoet, worden beoordeeld (HvJ 30 januari 2014 (GK), *Diakité*, C-285/12).

Uit de informatie die voorligt, blijkt dat het geweld in Venezuela wijdverspreid is. Het betreft hier voornamelijk politieel dan wel crimineel geweld dat naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Dit politieel en crimineel geweld kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals gedefinieerd in het arrest *Diakité*.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, met inbegrip van de informatie gevoegd bij de aanvullende nota van verwerende partij van 7 januari 2025, dat de deelstaten Zulia, Táchira, Apure, Aragua en Guárico, Amazonas en Bolívar thans een grotere aanwezigheid kennen van irreguliere gewapende groeperingen, zoals guerrilla's en paramilitaire bewegingen. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan niet worden afgeleid dat thans in de Venezolaanse staat Carabobo, waarvan verzoekers verklaren afkomstig te zijn, een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen dit ook niet aan.

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF